

Die **Fiumaner Zeitung** erscheint am Dienstag, Donnerstag und Samstag in deutscher und italienischer Ausgabe.

Pränumeration: für Fiume jährlich 10 fl.; halbjährig 5 fl.; vierteljährig 2 50; für 1 Monat 1 fl.

Für die Monarchie: Jährlich 12 fl.; halbjährig 6 fl.; vierteljährig 3 fl. — Einzelne Nummern: 10 kr.

Die Redaction, Administration und Expedition befindet sich: Kapuciner Gasse, N.º 601, I. Stock.

Frangar, non flectar.

Inserate: die dreispaltige Petitzeile 10 kr. für einmalige Insertion; für Insertion in beiden Ausgaben per Zeile 15 kr. — Im „offenen Sprechsaal“: 20 kr. per Zeile.

Inserate werden angenommen: in Fiume im Bureau der Administration; in Wien bei Hansenstein und Vogler, A. Oppelik.

Geldsendungen und Briefe werden frankirt erbeten. Manuscripte werden nicht zurückgestellt.

F I U M A N E R Z E I T U N G

D I Z I O N A R I O

Amthliche Notirungen der Waaren- und Effecten-Course.

Pester Waaren-Börse vom 31. August

Pester Effecten-Börse vom 31. August

Wien

Wiener Börsen-Cours vom 31. August

Z a

Fruchtpreise

Wien

Gold-Waare

Wien

Gold

Wien

der Börse und Kornhalle.			Staats-Scheine			Bank- u. Industriebank			Waare		
Weizen, Banater, neuer eff.	fernd	86	5. — 5.05	Ungarische Creditbank	695	705	5. — 5.05	Nationalbank	688	690	
		87	5.10 — 5.20	Pester Commerzialbank	1300	1315	5.10 — 5.20	Credit-Anstalt	181.70	181.90	
		88	5.20 — 5.30	Sparkasse	435	440	5.20 — 5.30	Anglo-Oesterreichische Bank	105.50	106. —	
		89	5.30 — 5.40		445	450	5.30 — 5.40	Nied. Oest. Escompte Bank	605	608	
		90	5.40 — 5.50		455	460	5.40 — 5.50	Donau-Dampfschiffahrt-Gesellschaft	489	490	
		91	5.50 — 6.00		465	470	5.50 — 6.00	Oester. Bod.-Credit-Anstalt	168	172	
		92	6.00 — 6.10		475	480	6.00 — 6.10	Wiener Dampfmühle	420	420	
		93	6.10 — 6.20		485	490	6.10 — 6.20	Lloyd	180	182	
		94	6.20 — 6.30		495	500	6.20 — 6.30	Pester Gasgesellschaft	272	274	
		95	6.30 — 6.40		505	510	6.30 — 6.40	Donau-Dampfschiffahrt-Bank	—	—	
		96	6.40 — 6.50		515	520	6.40 — 6.50				
		97	6.50 — 7.00		525	530	6.50 — 7.00				
		98	7.00 — 7.10		535	540	7.00 — 7.10				
		99	7.10 — 7.20		545	550	7.10 — 7.20				
		100	7.20 — 7.30		555	560	7.20 — 7.30				
		101	7.30 — 7.40		565	570	7.30 — 7.40				
		102	7.40 — 7.50		575	580	7.40 — 7.50				
		103	7.50 — 8.00		585	590	7.50 — 8.00				
		104	8.00 — 8.10		595	600	8.00 — 8.10				
		105	8.10 — 8.20		605	610	8.10 — 8.20				
		106	8.20 — 8.30		615	620	8.20 — 8.30				
		107	8.30 — 8.40		625	630	8.30 — 8.40				
		108	8.40 — 8.50		635	640	8.40 — 8.50				
		109	8.50 — 9.00		645	650	8.50 — 9.00				
		110	9.00 — 9.10		655	660	9.00 — 9.10				
		111	9.10 — 9.20		665	670	9.10 — 9.20				
		112	9.20 — 9.30		675	680	9.20 — 9.30				
		113	9.30 — 9.40		685	690	9.30 — 9.40				
		114	9.40 — 9.50		695	700	9.40 — 9.50				
		115	9.50 — 10.00		705	710	9.50 — 10.00				
		116	10.00 — 10.10		715	720	10.00 — 10.10				
		117	10.10 — 10.20		725	730	10.10 — 10.20				
		118	10.20 — 10.30		735	740	10.20 — 10.30				
		119	10.30 — 10.40		745	750	10.30 — 10.40				
		120	10.40 — 10.50		755	760	10.40 — 10.50				
		121	10.50 — 11.00		765	770	10.50 — 11.00				
		122	11.00 — 11.10		775	780	11.00 — 11.10				
		123	11.10 — 11.20		785	790	11.10 — 11.20				
		124	11.20 — 11.30		795	800	11.20 — 11.30				
		125	11.30 — 11.40		805	810	11.30 — 11.40				
		126	11.40 — 11.50		815	820	11.40 — 11.50				
		127	11.50 — 12.00		825	830	11.50 — 12.00				
		128	12.00 — 12.10		835	840	12.00 — 12.10				
		129	12.10 — 12.20		845	850	12.10 — 12.20				
		130	12.20 — 12.30		855	860	12.20 — 12.30				
		131	12.30 — 12.40		865	870	12.30 — 12.40				
		132	12.40 — 12.50		875	880	12.40 — 12.50				
		133	12.50 — 13.00		885	890	12.50 — 13.00				
		134	13.00 — 13.10		895	900	13.00 — 13.10				
		135	13.10 — 13.20		905	910	13.10 — 13.20				
		136	13.20 — 13.30		915	920	13.20 — 13.30				
		137	13.30 — 13.40		925	930	13.30 — 13.40				
		138	13.40 — 13.50		935	940	13.40 — 13.50				
		139	13.50 — 14.00		945	950	13.50 — 14.00				
		140	14.00 — 14.10		955	960	14.00 — 14.10				
		141	14.10 — 14.20		965	970	14.10 — 14.20				
		142	14.20 — 14.30		975	980	14.20 — 14.30				
		143	14.30 — 14.40		985	990	14.30 — 14.40				
		144	14.40 — 14.50		995	1000	14.40 — 14.50				
		145	14.50 — 15.00		1005	1010	14.50 — 15.00				
		146	15.00 — 15.10		1015	1020	15.00 — 15.10				
		147	15.10 — 15.20		1025	1030	15.10 — 15.20				
		148	15.20 — 15.30		1035	1040	15.20 — 15.30				
		149	15.30 — 15.40		1045	1050	15.30 — 15.40				
		150	15.40 — 15.50		1055	1060	15.40 — 15.50				
		151	15.50 — 16.00		1065	1070	15.50 — 16.00				
		152	16.00 — 16.10		1075	1080	16.00 — 16.10				
		153	16.10 — 16.20		1085	1090	16.10 — 16.20				
		154	16.20 — 16.30		1095	1100	16.20 — 16.30				
		155	16.30 — 16.40		1105	1110	16.30 — 16.40				
		156	16.40 — 16.50		1115	1120	16.40 — 16.50				
		157	16.50 — 17.00		1125	1130	16.50 — 17.00				
		158	17.00 — 17.10		1135	1140	17.00 — 17.10				
		159	17.10 — 17.20		1145	1150	17.10 — 17.20				
		160	17.20 — 17.30		1155	1160	17.20 — 17.30				
		161	17.30 — 17.40		1165	1170	17.30 — 17.40				
		162	17.40 — 17.50		1175	1180	17.40 — 17.50				
		163	17.50 — 18.00		1185	1190	17.50 — 18.00				
		164	18.00 — 18.10		1195	1200	18.00 — 18.10				
		165	18.10 — 18.20		1205	1210	18.10 — 18.20				
		166	18.20 — 18.30		1215	1220	18.20 — 18.30				
		167	18.30 — 18.40		1225	1230	18.30 — 18.40				
		168	18.40 — 18.50		1235	1240	18.40 — 18.50				
		169	18.50 — 19.00		1245	1250	18.50 — 19.00				
		170	19.00 — 19.10		1255	1260	19.00 — 19.10				
		171	19.10 — 19.20		1265	1270	19.10 — 19.20				
		172	19.20 — 19.30		1275	1280	19.20 — 19.30				
		173	19.30 — 19.40		1285	1290	19.30 — 19.40				
		174	19.40 — 19.50		1295	1300	19.40 — 19.50				
		175	19.50 — 20.00		1305	1310	19.50 — 20.00				
		176	20.00 — 20.10		1315	1320	20.00 — 20.10				
		177	20.10 — 20.20		1325	1330	20.10 — 20.20				
		178	20.20 — 20.30		1335	1340	20.20 — 20.30				
		179	20.30 — 20.40		1345	1350	20.30 — 20.40				
		180	20.40 — 20.50		1355	1360	20.40 — 20.50				
		181	20.50 — 21.00		1365	1370	20.50 — 21.00				
		182	21.00 — 21.10		1375	1380	21.00 — 21.10				
		183	21.10 — 21.20		1385	1390	21.10 — 21.20				
		184	21.20 — 21.30		1395	1400	21.20 — 21.30				
		185	21.30 — 21.40		1405	1410	21.30 — 21.40				
		186	21.40 — 21.50		1415	1420	21.40 — 21.50				
		187	21.50 — 22.00		1425	1430	21.50 — 22.00				
		188	22.00 — 22.10		1435	1440	22.00 — 22.10				
		189	22.10 — 22.20		1445	1450	22.10 — 22.20				
		190	22.20 — 22.30		1455	1460	22.20 — 22.30				
		191	22.30 — 22.40		1465	1470	22.30 — 22.40				
		192	22.40 — 22.50		1475	1480	22.40 — 22.50				
		193	22.50 — 23.00		1485	1490	22.50 — 23.00				
		194	23.00 — 23.10		1495	1500	23.00 — 23.10				
		195	23.10 — 23.20		1505	1510	23.10 — 23.20				
		196	23.20 — 23.30		1515	1520	23.20 — 23.30				
		197	23.30 — 23.40		1525	1530	23.30 — 23.40				
		198	23.40 — 23.50		1535	1540	23.40 — 23.50				
		199	23.50 — 24.00		1545	1550	23.50 — 24.00				
		200	24.00 — 24.10		1555	1560	24.00 — 24.10				

compilato sui migliori vocabolari

Telegrafische Wiener Börsen-Course

Giornale ebdomadario, umoristico e di varietà con illustrazioni

NAŠE STARO ZLO.

Gospodine, oslobodi nas od zla!
OTČE NAŠ.

U Hårvatah od vrěmenah davnih,
Uz krěpostih někih puno slavnih,
Jedno stalno zlo, baš kó baština,
Věk prelazi od otca na sina,
Zlo to izvor drugih jeste zalah,
Uzrok mnogih kod nas jur pečalah,
I kó nēgda, tako baš i sada,
Kudgod gledaš, svuda zlo to vlada,
Jer u obće cio nam narod truje,
A u poseb svakom sårce kljuje,
Baš kó jastreb Prometea ²⁾ hudi.
Zlo to bolje sve nadvlada éudi,
Razkidajué svaki savez bratski,
Jur prirěčje postà: *jal hàrvatski.*³⁾

Mirko Bogović
Domorodni glasi, u Rěki, 1848.

Diana Stolac i suradnici

**RIJEČKA
PISANA BAŠTINA
U 19. STOLJEĆU**

Filozofski fakultet u Rijeci

Rijeka, 2021.

SVEUČILIŠTE U RIJECI
FILOZOFSKI FAKULTET
ODSJEK ZA KROATISTIKU

Nakladnik

Sveučilište u Rijeci, Filozofski fakultet

Za nakladnika

izv. prof. dr. sc. Ines Srdoč-Konestra

Recenzenti

izv. prof. dr. sc. Ines Srdoč-Konestra

izv. prof. dr. sc. Gianna Mazzieri-Sanković

doc. dr. sc. Maja Čutić Gorup

Grafička priprema

Tempora, Rijeka

Tisak

Tiskara Sušak, Rijeka

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice Rijeka pod brojem 150119080.

ISBN 978-953-361-029-0 (tiskano izdanje)

ISBN 978-953-361-030-6 (e-izdanje)

Pripremu i tisak kataloga sufinanciralo je Sveučilište u Rijeci projektom **Hrvatska pisana baština od 18. do 20. stoljeća – uniri-human-18-285** i projektom **Riječka pisana baština u 19. stoljeću** (Rijeka – Europska prijestolnica kulture 2020 – 27 susjedstava – Susjedstvo Kampus).

RIJEKA 2020.eu

Luka različitosti

EUROPSKA
PRIJESTOLNICA KULTURE

PREDGOVOR

Izložba *Riječka pisana baština u 19. stoljeću* bila je tijekom siječnja 2021. postavljena na vanjskim panelima na šetnici na Kampusu Sveučilišta u Rijeci, a ponovno na Korzu u lipnju.

Izložba je pripremljena unutar projekata *Riječka pisana baština u 19. stoljeću* (Rijeka Europska prijestolnica kulture 2020 – 27 susjedstava – Susjedstvo Kampus) i *Hrvatska pisana baština od 18. do 20. stoljeća* (Sveučilište u Rijeci, potpora: uniri-human-18-285), koje vodi Diana Stolac s Odsjeka za kroatistiku Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Rijeci.

Kultura svakoga prostora ima svoje korijene u prošlom vremenu i treba je istražiti te u suvremenu kulturu uključiti one cjeline koje doprinose razvoju prostora u novim okolnostima. Kulturno nasljeđe nije samo spomenik prošlosti nego i aktivni čimbenik suvremene kulture. Identitet grada uvijek se čita i iz prošlosti i iz sadašnjosti.

Izložba riječke tiskane baštine iz 19. stoljeću pokazuje da je u tome vremenu Rijeka bila središte niza kulturnih aktivnosti i dio europskoga kulturnog prostora. Naš je grad predstavljen kao višejezična i višekulturna urbana cjelina u 19. stoljeću, što se tradira do današnjega vremena.

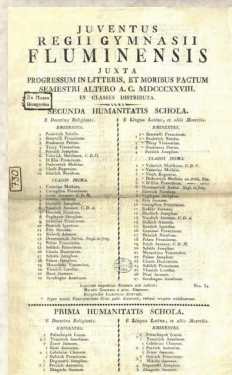
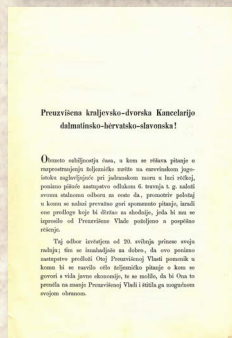
Izložba progovara kroz bogatu slikovnu dokumentaciju tiskarstva u Rijeci u 19. stoljeću, s naglaskom na hrvatskome tisku, ali i s prikazom knjiga, novina, časopisa, proglasa i drugih tiskovina na talijanskom, mađarskom i njemačkom jeziku. Upravo slikovni materijal na izloženim plakatima najbolje pokazuje višejezičnost kao obilježje riječke kulture u 19. stoljeću, uz prateće tekstove na talijanskom, mađarskom i njemačkom na nekima od plakata, uz hrvatski i engleski na svima.

Izložbe traju do skidanja plakata – da ostane trag, pripremljen je ovaj katalog.

Pozivamo vas da se prošetate kroz našu izložbu zamišljajući veće formate plakata.

Diana Stolac i suradnici

RIJEČKA PISANA BAŠTINA U 19. STOLJEĆU

Izložba pripremljena unutar projekata:

Riječka pisana baština u 19. stoljeću

(Rijeka – Europska prijestolnica kulture 2020 – 27 susjedstava – Susjedstvo Kampus)

Hrvatska pisana baština od 18. do 20. stoljeća

(Sveučilište u Rijeci, potpora: uniri-human-18-285)

Voditeljica projekata: Diana Stolac, Sveučilište u Rijeci, Filozofski fakultet

Članovi tima:

- Corinna Gerbaz-Giuliano, Borana Morić-Mohorovičić, Kristian Novak i Anastazija Vlastelić, Sveučilište u Rijeci, Filozofski fakultet
- Sanja Holjevac i Nina Spicijarić Paškvan, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zavod za povijesne i društvene znanosti u Rijeci
- Sanja Kosić i Lea Lazzarich, Sveučilište u Rijeci, Sveučilišna knjižnica Rijeka
- Mateja Fumić Bistre i Petra Radošević, doktorandice poslijediplomskoga studija „Povijest i dijalektologija hrvatskoga jezika“, Sveučilište u Rijeci, Filozofski fakultet

Recenzentice:

izv. prof. dr. sc. Ines Srdoč-Konestra, izv. prof. dr. sc. Gianna Mazzeri-Sanković i doc. dr. sc. Maja Čutić Gorup, Sveučilište u Rijeci, Filozofski fakultet

Tehnička priprema plakata: Petra Večerić

Prijevod:

Petra Sapun Kurtin (engleski), Corinna Gerbaz-Giuliano (talijanski), Eszter Tamasko Baričević (mađarski), Kristian Novak (njemački)

Tisak plakata: Sveučilište u Rijeci, Akademija primijenjenih umjetnosti

U zimskom semestru akademske 2019./2020. godine na kolegiju *Odabrane teme iz povijesti i dijalektologije hrvatskoga jezika* studentima prve godine diplomskoga dvopredmetnog studija Hrvatski jezik i književnost predstavljen je projekt i zajednički je obrađen širi kontekst za proučavanje riječke pisane baštine u 19. stoljeću.

RIJEKA'S 19th-CENTURY WRITTEN HERITAGE

The exhibition was prepared as part of the project:

Rijeka's 19th-Century Written Heritage

(Rijeka 2020 European Capital of Culture – 27 Neighbourhoods – Campus Neighbourhood)

Croatian Written Heritage from the 18th to the 20th Century

(University of Rijeka, funding/grant: uniri-human-18-285)

Project leader: Diana Stolac, University of Rijeka, Faculty of Humanities and Social Sciences

Team members:

- Corinna Gerbaz-Giuliano, Borana Morič-Mohorovičić, Kristian Novak, and Anastazija Vlastelić, University of Rijeka, Faculty of Humanities and Social Sciences
- Sanja Holjevac and Nina Spicijarić Paškvan, Croatian Academy of Sciences and Arts, Department of Historical and Social Sciences in Rijeka
- Sanja Kosić and Lea Lazzarich, University of Rijeka, University Library Rijeka
- Mateja Fumić Bistre and Petra Radošević, PhD students, Doctoral Programme “History and Dialectology of the Croatian Language”, University of Rijeka, Faculty of Humanities and Social Sciences

Reviewers:

Assoc. Prof. Ines Srdoč-Konestra, PhD, Assoc. Prof. Gianna Mazzeri-Sanković, PhD, and Asst. Prof. Maja Čutić Gorup, PhD, University of Rijeka, Faculty of Humanities and Social Sciences

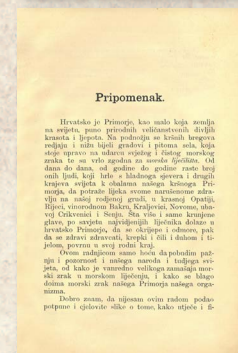
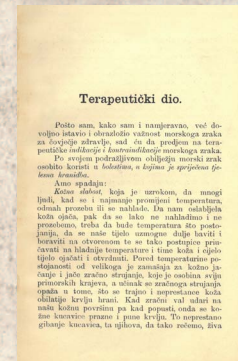
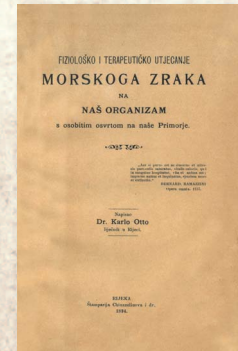
Poster production: Petra Večerić

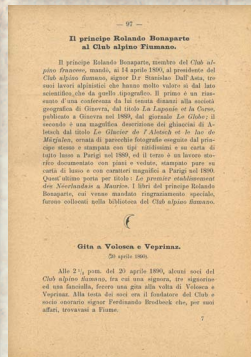
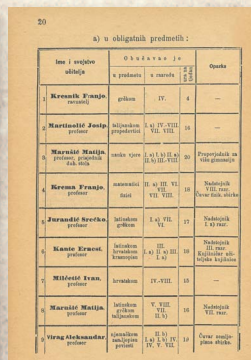
Translations:

Petra Sapun Kurtin (English), Corinna Gerbaz-Giuliano (Italian), Eszter Tamasko Baričević (Hungarian), Kristian Novak (German)

Poster print: University of Rijeka, Academy of Applied Arts

The project and the broader context for the study of Rijeka's 19th-century written heritage were presented in the winter semester of academic year 2019/2020 in the course *Selected Topics in the History and Dialectology of the Croatian Language* to first-year graduate students of the double major MA programme Croatian Language and Literature.

Rijeka nije izuzetak.

Izložba riječke tiskane baštine iz 19. stoljeća pokazuje da je u tome vremenu Rijeka bila središte niza kulturnih aktivnosti i dio europskoga kulturnog prostora. Naš je grad predstavljen kao višejezična i višekulturna urbana cjelina u 19. stoljeću, što se tradira do današnjega vremena.

Izložba progovara kroz bogatu slikovnu dokumentaciju tiskarstva u Rijeci u 19. stoljeću, s naglaskom na hrvatskome tisku, ali i s prikazom knjiga, novina, časopisa, proglaša i drugih tiskovina na talijanskom, mađarskom i njemačkom jeziku. Upravo slikovni materijal na izloženim plakatima najbolje pokazuje višejezičnost kao obilježje riječke kuture u 19. stoljeću, uz prateće tekstove na talijanskom, mađarskom i njemačkom na nekima od plakata, uz hrvatski i engleski na svima.

Nije to, naravno, sveobuhvatna slika riječke pisane baštine u 19. stoljeću – zato što je izložba prostorno ograničena, ali i zato što nisu svi rukopisi doživjeli svoju tiskanu verziju, stoga ćemo nakratko zaviriti i u rukopise toga vremena.

HISTORICAL CULTURAL HERITAGE OF URBAN RIJEKA

Cultural roots of any place can be traced back to its past and deserve careful exploration, so that those elements that could contribute to its future development in new circumstances may be included in its contemporary culture.

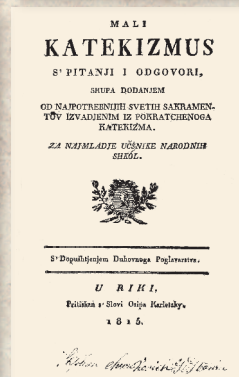
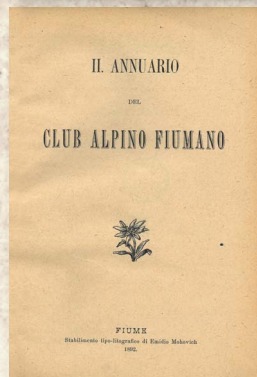
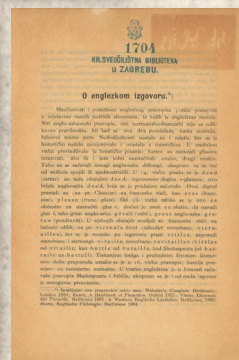
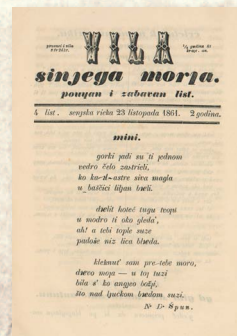
Cultural heritage is not a mere monument to the past but rather an active participant of contemporary culture. A city's identity is always read from its past and present.

Rijeka is no exception.

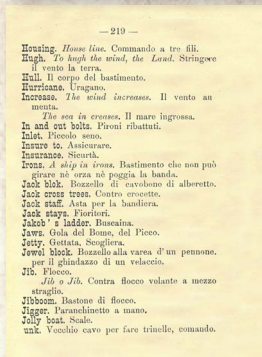
The exhibition of Rijeka's 19th-century print culture reveals Rijeka of the time as a cultural hub and a participant of the European cultural scene. Our city was being presented as a multilingual and multicultural urban whole in the 19th century, a tradition maintained to this day.

The pictorially rich exhibition documents the 19th-century history of printing in Rijeka, with an emphasis on the Croatian press, but also showcasing books, newspapers, magazines, proclamations and other publications in Italian, Hungarian and German language. The pictorial material on the exhibited posters best portrays multilingualism as a feature of Rijeka's 19th-century culture, with accompanying texts in Italian, Hungarian and German on some of the posters, along with Croatian and English on all of them.

Understandably, the exhibition does not attempt to provide a comprehensive picture of Rijeka's 19th-century written heritage – partly due to its limited space, but also because some manuscripts never received their printed version, and we shall therefore also take a brief look at the manuscripts of the time.

RIJEKA I NJEZINI JEZICI U 19. STOLJEĆU

Govoriti o pisanoj i tiskanoj baštini nije moguće bez uvida u jezik grada, ili bolje rečeno, u jezike ovoga grada.

Jačanjem industrije Rijeka privlači stručnjake, majstore, radnike i mnoge ljude iz svih krajeva Monarhije u potrazi za boljim životom. Stoga ne čudi da se miješaju jezici, ne samo oni koji se stoljećima govore u Rijeci, hrvatski i talijanski, ne samo administrativni službeni, mađarski i njemački, nego i češki, slovački, slovenski...

Ne smije se zaboraviti ni latinski kao jezik Crkve i intelektualaca na europskome tlu. Pa na kraju stoljeća sve prisutniji engleski, na drugim europskim prostorima još ne tako poznat, ali u Rijeci, lučkome gradu, već se čuje. Potvrđuje to rječnik pomorskih termina *Dizionario di termini marittimi italiano inglese e inglese italiano per uso della marina mercantile* iz 1878.

I, naravno, jedno je pisani, a drugo govoreni jezik, pa će ova izložba pokazati samo jednu stranu, onu službenu. Nažalost, čakavski i fijumanski, onodobni jezici luke, trgovina, ulica i kala nisu bili jezici knjiga, zakona i škole.

Ova izložba nudi jedan uvid u Rijeku i njezine jezike u 19. stoljeću. Započinje pregledom jezika u riječkim tiskanim djelima, a onda prelazi na kronološki pogled u Rijeku kroz desetljeća. U svakome se desetljeću pokušava pokazati još slika naslovnica knjiga i novina jer natpisi na naslovnicama pokazuju različite tiskare u Rijeci tijekom 19. stoljeća, različita grafijska rješenja za hrvatski jezik, različite jezike, različite tipove tiskovina i širok raspon tema: vjerske, književne, jezikoslovne, administrativne...

Ali, nužno je bilo sve smjestiti i u širi kontekst. Kao što pjesnik kaže – *nitko nije otok* – tako ni riječka pisana baština nije razumljiva bez svoga konteksta, svoga okruženja. U tome svoje mjesto nalaze izdanja u drugim hrvatskim gradovima, ali i u drugim dijelovima Monarhije, djela koja su obilježila europsku kulturu toga vremena, ili, pak, ona tematski vezana uz Rijeku.

Osim pisanih i tiskanih djela u širi kontekst svakako ulaze vrste škola i njihovi jezici, komunalno poslovanje...

Sve to govori o multikulturalnosti i multijezičnosti kao dvjema temeljnim odrednicama riječke pisane baštine u 19. stoljeću.

RIJEKA AND ITS LANGUAGES IN THE 19th CENTURY

In order to talk about written and printed heritage of the city, we need to have an insight into its language, or as in this case, its various languages.

With a growing industry, Rijeka was attracting more and more experts, craftsmen, workers and people from all parts of the Monarchy in search of a better life. It should therefore come as no surprise that their languages were mixing, not only the ones spoken in Rijeka for centuries, such as Croatian and Italian, or the official languages of the administration, Hungarian and German, but also Czech, Slovak, Slovenian etc. Latin must also not be forgotten, as the language of the Church and European intellectuals. Additionally, by the end of the century, English became more and more present, and although not as well known in other European areas, it could already be heard in Rijeka, a port city. This is confirmed by the dictionary of maritime terms Dizionario di termini marittimi italiano inglese e inglese italiano per uso della marina mercantile from 1878.

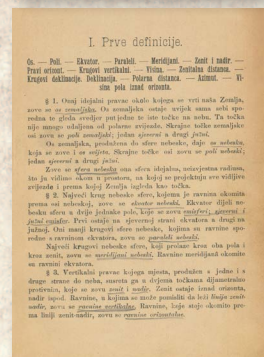
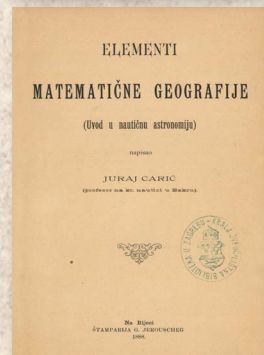
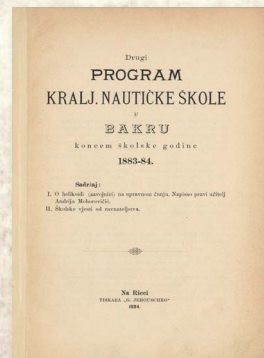
Finally, of course, there is a difference between the written and the spoken language, so the exhibition will show only one aspect, the official one. Unfortunately, Chakavian and Fiuman dialects, as the languages of the port, trade, streets and alleys at that time were not the languages of books, laws and schools.

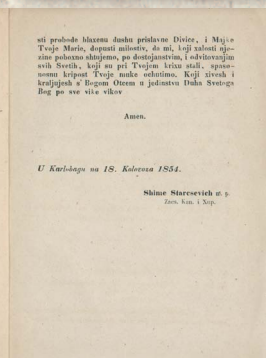
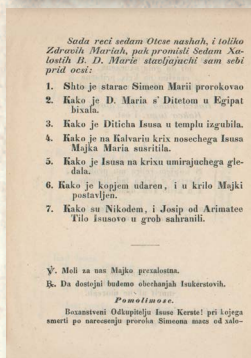
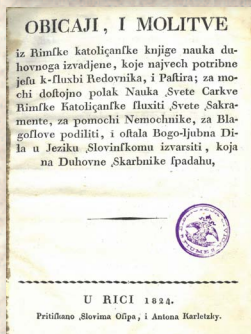
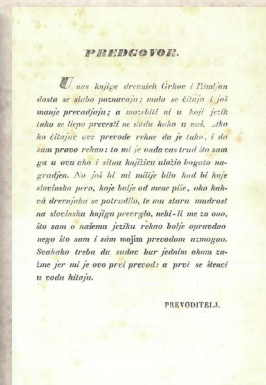
This exhibition offers one possible view of Rijeka and its languages in the 19th century. It begins with an overview of the language in Rijeka's printed works, moving on to a chronological perspective of Rijeka by decades. Each decade attempts to show more pictures of book and newspaper covers because the inscriptions on the covers show different printing houses in 19th-century Rijeka, different grapheme choices within the Croatian language, languages, types of publications and a wide range of topics: religious, literary, linguistic, administrative etc.

Still, it was necessary to place everything within a broader context. As the poet once said – *no man is an island* – so too is Rijeka's written heritage not complete without its context, its environment. Editions in other Croatian cities and other parts of the Monarchy, works that marked the European culture of the time, or those thematically related to Rijeka, are also featured.

In addition to written and printed works, the wider context naturally includes the types of schools and their languages, communal business etc.

All of the above testify to multiculturalism and multilingualism as two basic determinants of Rijeka's written heritage in the 19th century.

TISKARA OBITELJI KARLETZKY I TISAK NA HRVATSKOM JEZIKU I

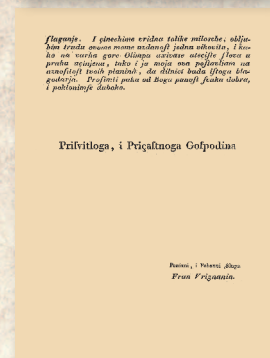
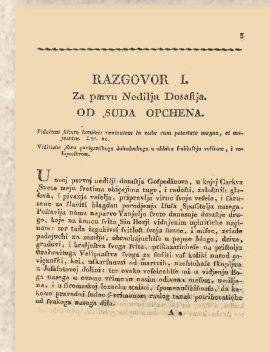
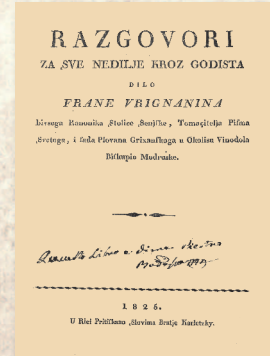
Godine 1779. Čeh Lovro/Lorenzo Karletzky (lat. Laurentius Aloysius) osnovao je u Rijeci, uz odobrenje Velikoga vijeća Grada Rijeke, javnu tiskaru. Značilo je to revitalizaciju i početak (kasno)novovjekovne tiskarske i izdavačke djelatnosti u tome gradu, u kojemu je tiskarska djelatnost bila zamrla prestankom rada glagoljske tiskare Šimuna Kožičića Benje (1530./1531.). Osnutak je i početak rada tiskare Karletzky stoga ključan događaj u cjelokupnoj kulturnoj povijesti grada Rijeke i od nemjerljive je važnosti za njezin svekoliki daljnji razvoj. Tim je činom L. Karletzky postao prvi službeni gradski tiskar, a njegova tiskara prva gradska, uskoro i gubernijska tiskara. Pod vodstvom različitih članova obitelji Karletzky (Lovro/Lorenzo, Rosina, Anton/Antonio i Josip/Giuseppe, Franjo/Francesco, Josip/Giuseppe ml.) ta je tiskara djelovala u Rijeci do 1889. godine. Sve do polovice 19. st. bila je jedina tiskara u gradu, pa je stoga njezina djelatnost još važnija. Najduže je i najplodnije djelovala pod zajedničkim vodstvom braće Antona/Antonija i Josipa/Giusepea (1804. – 1853.), te potom pod samostalnim vodstvom Antonovim (do 1875.).

U drugoj polovici 19. st. hrvatske će knjige na riječkoj strani tiskati i Tipografia Rezza i Riječki tiskarski zavod, a na sušačkoj strani Primorska/Narodna tiskara.

KARLETZKY FAMILY PRINTING HOUSE AND PRESS IN CROATIAN LANGUAGE I.

In 1779, the Czech Lovro/Lorenzo Karletzky (Lat. Laurentius Aloysius) founded a public printing house in Rijeka, with the approval of the Grand Council of the City of Rijeka. This meant revitalization and the beginning of the (late)modern era printing and publishing activity in a city in which the printing activity had all but died out with the cessation of the work of the Glagolitic printing house of Šimun Kožičić Benja (1530/1531). The founding and beginning of the Karletzky printing house was therefore a key event in Rijeka's overall cultural history of the city and of immeasurable importance for its future development. With this act, L. Karletzky became the first official city printer, his printing house the first of its kind in the city, and soon afterwards, the first printing house within the province. Under the leadership of various members of the Karletzky family (Lovro/Lorenzo, Rosina, Anton/Antonio and Josip/Giuseppe, Franjo/Francesco, Josip/Giuseppe Jr.), the printing house continued operating in Rijeka until 1889. Up until mid-19th century, it was the only printing house in the city, making its activities that more important. Its longest and most fruitful period was under the joint leadership of the brothers Anton/Antonio and Josip/Giuseppe (1804-1853), and subsequently under the sole leadership of Anton (until 1875).

In the second half of the 19th century, Croatian books were also printed on the Rijeka side by Tipografia Rezza and Riječki tiskarski zavod, and on the Sušak side by Primorska/Narodna tiskara.

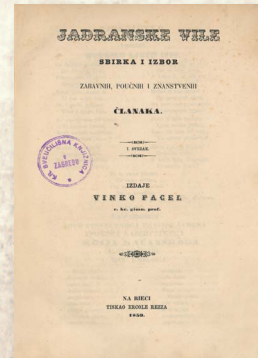

KARLETZKY FAMILY PRINTING HOUSE AND PRESS IN CROATIAN LANGUAGE II.

During the many active years of the Karletzky printing house, a number of varied publications were printed in several languages, most of which in Italian, followed by Croatian, then Latin, and some in German and Hungarian, as a result of the complex history and socio-political and linguistic reality of the city of Rijeka. These include e.g. school reports, schematics, directories, religious books, opera librettos, school and trade regulations, company regulations and statutes, advertisements and proclamations, speeches, textbooks, dictionaries, books of poetry, professional and scholarly literature, newspapers, etc. These editions reflect different aspects of the public life of the city of Rijeka and its surroundings from the end of the 18th to the end of the 19th century, and are an indispensable source for studying their history.

At the beginning of this series are theses *Tentamen publicum et solemne, quod secundum institutum regium II. semestri exhibitum est in regio Fluminensi Lyceo mense Septembri MDCCLXXX* and the bilingual Latin-Italian pharmacy manual *Taxa medicamentorum in Pharmacopoea Austriaco-provincialis contentorum / Tassa delli medicinali contenuti nella Farmacopea austriaco-provinciale* from 1781. In 1813 and 1814, the printing house also printed the first Rijeka newspaper, *Notizie del giorno*.

Additionally, the importance of the printing house *Karletzky* lies in the fact that it published not only the first edition in Croatian in 1790 (*Pisme koje se pivaju pod svetom misom*), but also several books and a number of other publications of various kinds in Croatian (both religious and secular), thus contributing greatly to the preservation of Croatian language and its written word in and around Rijeka, as well as to the education and enlightenment of its Croatian population.

TALIJANSKI JEZIK I KULTURA U RIJECI

U riječku urbanu sredinu utkani su pojmovi višejezičnosti i multikulturalnosti. Riječki multietnički prostor određen je kulturnom i jezičnom otvorenosti, tolerancijom i međusobnim poštovanjem. Stoljetni skladni suživot pripadnika različitih nacionalnih zajednica stvorio je bogatu multietničku kulturnu panoramu, čiji su talijanska tradicija i kultura važan dio. U tom pogledu značajna je izreka na fijumanskom dijalektu koja govori kako je najgluplji čovjek, odnosno stanovnik Rijeke koji potječe iz najnižega socijalnog sloja, „el più stupido omo”, poznavao četiri jezika i njima se uredno služio u svakodnevnom životu: njemački, mađarski, talijanski i hrvatski.

Pod austrougarskom vlašću grad bilježi velik porast trgovačkih i industrijskih djelatnosti, te je kao lučko područje od velikoga značaja za Carstvo, a otkriva jasne tragove urbanoga razvoja.

Bilježi se u tom periodu bogata književna produkcija na talijanskom jeziku u kojoj autori opisuju jaku povezanost s rodnim mjestom i narodnom tradicijom. Odabirom tema oni oslikavaju stvarnost, osobe i stvari koje svjedoče događajima povezanim s poviješću Rijeke, njezinim društveno-ekonomskim i kulturnim rastom. Talijanski književni korpus riječkoga područja sačinjavaju, stoga, mikrokozmosi nastanjeni likovima i karikaturama tipičnima za ovo kvarnersko središte, mjesta okupljanja običnih ljudi, kao što su gostionice koje posjećuju lučki radnici nakon napornoga radnog dana, ali i gradski intelektualci.

Međutim, talijanski je jezik prisutan u Rijeci već od 15. stoljeća, odnosno prva pisana svjedočanstva i dokumenti u kojima je vidljiva uporaba fijumanskog dijalekta potječu iz 1449. godine (npr. *La tariffa o calmiere del pesce* od 10. siječnja 1449.), a kroz stoljeća se bilježi bogata književna građa na talijanskom jeziku. Nedavno je Društvo za riječka povijesna istraživanja u Rimu pronašlo još stariji spis na starotalijanskom jeziku koji je upravo u fazi analize: radi se o pismu koje je riječki Kapetan vijeća i sudaca poslao Gradu Cividaleu 19. studenoga 1445. i koje se nalazi u državnom arhivu u Udinama u zbirci grofa Enrica del Torsa iz Udina.

ITALIAN LANGUAGE AND CULTURE IN RIJEKA

The notions of multilingualism and multiculturalism are woven into Rijeka's urban environment. The city's multiethnic space is determined by cultural and linguistic openness, tolerance and mutual respect. Centuries of harmonious coexistence of members of different national communities created a rich multiethnic cultural panorama, an important part of which is also the Italian tradition and culture. There is an indicative saying in the Fiuman dialect that says that even the dumbest man, ie an inhabitant of Rijeka coming from its lowest social classes, "el più stupido omo", was fluent in four languages and used them in everyday life: German, Hungarian, Italian and Croatian.

Under Austro-Hungarian rule, the city recorded a significant increase in commercial and industrial activities, as a port area of great importance to the Empire, and was showing visible traces of urban development.

The period was marked by a rich literary production in Italian, in which the authors describe a strong connection to their place of birth and folk tradition. Thematically they depict reality, people, and things that witness events related to the history of Rijeka, its socio-economic and cultural growth. The Italian literary corpus of the Rijeka area therefore consists of microcosms inhabited by characters and caricatures typical of this Kvarner center, communal spots where ordinary people gathered, such as inns visited by port workers after a hard day's work, but also by city intellectuals.

The Italian language has been present in Rijeka since the 15th century, i.e. the first written testimonies and documents in which the use of the Fiuman dialect is visible date from 1449 (e.g. *La tariffa o calmiere del pesce* from 10 January 1449), and over the centuries a rich literary material in the Italian language has been recorded. Recently, the Society for Rijeka's Historical Research in Rome found an even older document in Old Italian that is currently being analysed: a letter sent by the Rijeka Captain of the Council and Judges to the City of Cividale on November 19, 1445, currently located in the state archives in Udine in the collection of Count Enrico del Torso of Udine.

Na Rieci
Slovi tisk. kamen. Zavoda
Emidija Mohovića
1869

Stabilimento Tipo-Litografico Fiumano
di EMIDIO MOHOVICH Ed.

Njeki pripovjedaio mudru čovjeku sva dobra, što ih je u njegove vjerenice: ljepota, bogatstvo, uznositi duh, rod, nauk; a mudrac bio na svako ovo svojstvo napisao ništicu "O". Napokon reče momak da je ona mile čudi; onda mudrac napiše jedinicu "1" pred onimi ništici.

PREZZI DI APPROVVIGIONAMENTO
 (in lire al quintale) —
 Caffè Arabica 100/105
 — Robusta 100/105
 — Macchiato 100/105
 — Macchiato 100/105
 — Macchiato 100/105

UNIVERSITY BOOKS S. R. L.
 Via di Venezia 100, 2° piano
 Tel. 06/4781111-4781112-4781113

PREZZI DI APPROVVIGIONAMENTO
 (in lire al quintale) —
 Caffè Arabica 100/105
 — Robusta 100/105
 — Macchiato 100/105
 — Macchiato 100/105
 — Macchiato 100/105

PREZZI DI APPROVVIGIONAMENTO
 (in lire al quintale) —
 Caffè Arabica 100/105
 — Robusta 100/105
 — Macchiato 100/105
 — Macchiato 100/105
 — Macchiato 100/105

PREZZI DI APPROVVIGIONAMENTO
 (in lire al quintale) —
 Caffè Arabica 100/105
 — Robusta 100/105
 — Macchiato 100/105
 — Macchiato 100/105
 — Macchiato 100/105

LA TIPOGRAFIA ROMANA

La Tipografia Romana è una delle più antiche e importanti tipografie d'Italia. Fondata nel 1465, ha sempre mantenuto la tradizione della stampa in caratteri mobili, utilizzando le tecniche più avanzate del momento. La sua sede è in Via del Corso, 112, a Roma.

A Roma la prima casa editrice che ha dato il suo contributo alla cultura italiana è stata la Tipografia Romana. Ha pubblicato opere di autori italiani e stranieri, contribuendo così alla diffusione della cultura.

La Tipografia Romana ha sempre mantenuto la tradizione della stampa in caratteri mobili, utilizzando le tecniche più avanzate del momento. La sua sede è in Via del Corso, 112, a Roma.

Questa la prima casa editrice che ha dato il suo contributo alla cultura italiana è stata la Tipografia Romana. Ha pubblicato opere di autori italiani e stranieri, contribuendo così alla diffusione della cultura.

APPENDICE

Sulle tecniche di stampa, si veda il capitolo I.

La Tipografia Romana ha sempre mantenuto la tradizione della stampa in caratteri mobili, utilizzando le tecniche più avanzate del momento. La sua sede è in Via del Corso, 112, a Roma.

Il libro, l'arte grafica e la cultura

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri.

La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri.

Il libro, l'arte grafica e la cultura

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

Il libro, l'arte grafica e la cultura

Il libro, l'arte grafica e la cultura sono strettamente legati tra loro. La cultura è il fondamento su cui si basa la creazione di opere d'arte e di libri. La grafica è l'arte di comunicare visivamente, attraverso immagini e disegni.

LA LINGUA E LA CULTURA ITALIANE A FIUME

Il plurilinguismo e il multiculturalismo sono elementi che contraddistinguono il tessuto sociale della città di Fiume. In questo quadro multietnico il concetto di cittadinanza è ed è sempre stato, sinonimo di apertura culturale e linguistica, di tolleranza e rispetto reciproco. Questa secolare e armoniosa convivenza tra appartenenti a diverse comunità nazionali ha creato un ricco panorama culturale multietnico di cui la tradizione e la cultura italiane costituiscono un tassello importante. A tal proposito è ricorrente il detto in dialetto fiumano che «el più stupido omo» sapesse parlare quattro lingue: il tedesco, l'ungherese, l'italiano e il croato. Queste venivano usate e si intercalavano nella comunicazione di tutti i giorni. Durante il periodo della reggenza austro-ungarica la città registra un forte incremento delle attività commerciali e industriali: l'area portuale diventa il secondo porto dell'Impero. Di conseguenza la città rileva un considerevole progresso in chiave socio-culturale.

La produzione letteraria dell'area fiumana della prima metà del diciannovesimo secolo mette in scena numerosi autori che nelle loro opere tracciano un fortissimo legame con il luogo natio e con la tradizione popolare. Nella scelta delle tematiche questi dipingono una realtà fatta di uomini e cose che incorniciano le vicende legate alla storia di Fiume.

Nel corpus letterario dell'area fiumana si ritrovano, pertanto, microcosmi animati da personaggi e macchiette tipiche del capoluogo quarnerino, luoghi di ritrovo della gente comune, come per esempio le osterie, frequentate da lavoratori portuali che vi si recavano dopo una faticosa giornata di lavoro, ma anche da intellettuali cittadini.

Le prime testimonianze autografe e i documenti relativi all'uso del dialetto fiumano sono presenti a Fiume sin da quindicesimo secolo. Il primo documento che dimostra l'uso del dialetto fiumano risale al 1449. Si tratta de *La tariffa o calmiere del pesce stabilita dal Consiglio di Fiume il 10 gennaio 1449. Recentemente la Società di studi fiumani di Roma ha recuperato un documento ancora più antico che attualmente è soggetto a operazioni di decodifica. Si tratta di una lettera inviata dal Capitano del Consiglio e dai giudici di Fiume alla Città di Cividale il 19 novembre 1445. Il documento si trova presso l'Archivio di Stato di Udine nella collezione del Conte Enrico del Torso di Udine.*

TISAK NA TALIJANSKOM JEZIKU

Cijelo je 19. stoljeće obilježeno pisanim i tiskanim tekstovima na talijanskom jeziku. U prvoj je polovici stoljeća to vezano uz tiskaru Karletzky. Svakako valja izdvojiti tiskanje prvih riječkih novina *Notizie del giorno* (1813. – 1814.), a i sljedećih *Eco del Litorale Ungarico* (1843. – 1846.), potom *Studio e lavoro* (1876. – 1885.) i *Rivista di Fiume* (1885. – 1888.), čime se pridonosi razvoju građanske kulture u Rijeci.

Tiskan je niz pravilnika kojima se regulira gradski život, npr. o carinjenju vina i tekućina *Regolamento dei dazi sui vini, e liquidi per la fedelissima libera Città e Porto franco di Fiume* (1840.) ili o požarima *Regolamento in oggetti di fuoco per la Città e Porto franco di Fiume* (1841.). Tiskala se i stručna literatura, npr. o higijeni *Resoconto sull'igiene e l'istruzione pubblica nell'anno 1877*, 1878., ali i libreta poznatih opera izvođenih u riječkom kazalištu, npr. *Norma* Vincenza Bellinija (1836.), *L'elisir d'amore* Gaetana Donizettija (1837.), *I Due Foscari* Giuseppea Verdija (1848.)...

Od sredine 19. stoljeća djeluje tiskar Ercole Rezza i njegova *Tipografia Rezza*, u kojoj je objavljen velik broj naslova na talijanskom jeziku, a posebno mjesto zaslužuje zavidan niz periodičkih glasila, npr. *L'Eco di Fiume* (1857.), *Gazzetta di Fiume* (1860. – 1862.). Između ostalih tiskovina posebno se izdvaja polemična brošura riječkoga odvjetnika Erazma Barčića *La voce di un patriotta – Glas rodoljuba* (1860.).

Radom nastavlja Emidio Mohović (Mohovich), koji osniva Riječki tiskarski zavod (*Stabilimento Tipo-Litografico Fiumano*), usmjeren upravo na izdanja na talijanskom jeziku, u kojemu je objavljeno zanimljivo filološko djelo Giuseppea Berghoffera *Contributi allo studio del dialetto fiumano* (1894.), zatim *El trionfo de San Miciei e i sfoghi del cor con rime fiumane* Marija Schittara (1888.)... Tiskara je sudjelovala u oblikovanju riječkoga višejezičnog identiteta, pa se može izdvojiti riječki politički dnevnik na talijanskom jeziku *La Bilancia*, koji izlazi od 1867. godine do konca Prvoga svjetskog rata, te u drugoj polovici 19. stoljeća značajno obilježava riječku političku, gospodarsku i kulturnu stvarnost. Objavljuju se i druge novine, npr. *Giornale di Fiume* (1865.; 1870. – 1871.), *La Varietà* (1882. – 1896.)...

Dnevne novine *La Voce del Popolo* izlaze od 1889. godine, mijenjajući često tiskaru.

PRINT IN ITALIAN LANGUAGE

The entire 19th century was marked by texts written and printed in Italian language. In the first half of the century, the main reference was the Karletzky printing house. Their printing of the first Rijeka newspaper *Notizie del giorno* (1813-1814), and the subsequent *Eco del Litorale Ungarico* (1843-1846), followed by *Studio e lavoro* (1876-1885) and *Rivista di Fiume* (1885-1888), greatly contributed to the development of civic culture in Rijeka.

At the time a number of ordinances regulating city life were printed, e.g. *Regolamento dei dazi sui vini, e liquidi per la fedelissima libera Città e Porto franco di Fiume* (1840) on the topic of customs clearance of wine and liquids, or *Regolamento in oggetti di fuoco per la Città and Porto franco di Fiume* (1841) on fires. Specialized literature was also printed, e.g. *Resoconto sull'igiene e l'istruzione pubblica nell'anno 1877* on hygiene in 1878, but also librettos of famous operas performed at the Rijeka theatre, e.g. *Norma* by Vincenzo Bellini (1836), *L'elisir d'amore* by Gaetano Donizetti (1837), and *Due Foscari* by Giuseppe Verdi (1848).

The printer Ercole Rezza and his *Tipografia Rezza* had been active since the mid-19th century, publishing numerous titles in Italian, among which are particularly noteworthy periodicals such as *L'Eco di Fiume* (1857), *Gazzetta di Fiume* (1860 – 1862). Among other publications, the polemical brochure of the Rijeka lawyer Erazmo Barčić *La voce di un patriotta – Glas rodoljuba* (1860) stands out.

His work was continued by Emidio Mohović (Mohovich), who founded the *Stabilimento Tipo-Litografico Fiumano / Riječki tiskarski zavod*, focused in particular on editions in the Italian language, and published an interesting philological work by Giuseppe Berghoffer *Contributi allo studio del dialetto fiumano* (1894), followed by *El trionfo de San Miciel ei sfoghi del cor con rime fiumane* by Mario Schittar (1888) etc. The printing house played an important role in the formation of Rijeka's multilingual identity, through such publications as the Rijeka political diary *La Bilancia* in Italian (from 1867 till the end of the World War I), but also significantly marking the political, economic and cultural reality of Rijeka in the second part of the century. Other newspapers were also published, such as the *Giornale di Fiume* (1865; 1870-1871), *La Varietà* (1882-1896) etc.

The daily *La Voce del Popolo* started appearing in 1889 and was published by various printing houses.

LA STAMPA ITALIANA A FIUME

Il diciannovesimo secolo è caratterizzato da testi scritti e stampati in lingua italiana. Il merito va ascritto alla tipografia Karletzky che opera in città a partire dalla prima metà del secolo in questione. Vanno segnalati: il primo quotidiano di Fiume *Notizie del giorno* (1813 – 1814) e i successivi *Eco del Litorale Ungarico* (1843 – 1846), *Studio e lavoro* (1876 – 1885) e *Rivista di Fiume* (1885 – 1888) che contribuiscono alla crescita culturale della città.

In quel periodo vengono stampate numerose ordinanze che regolano la vita cittadina. A tal proposito se ne ricordano alcune: il *Regolamento dei dazi sui vini, e liquidi per la fedelissima libera Città e Porto franco di Fiume* (1840) e il *Regolamento in oggetti di fuoco per la Città e Porto franco di Fiume* (1841). Fiorisce anche l'editoria professionale. Tra i testi di carattere settoriale vanno segnalati: il *Resoconto sull'igiene e l'istruzione pubblica nell'anno 1877* e nel 1878, ma anche i libretti delle opere che vengono rappresentate nel locale Teatro Stabile, come ad esempio *Norma* di Vincenzo Bellini (1836), *L'elisir d'amore* di Gaetano Donizetti (1837), *I Due Foscari* di Giuseppe Verdi (1848)...

A partire dalla metà del diciannovesimo secolo opera in città la tipografia di Ercole Rezza che pubblica numerosi volumi in lingua italiana. All'attività della tipografia Rezza va riconosciuto il merito di aver fondato diversi periodici in lingua italiana tra cui: *L'Eco di Fiume* (1857) e la *Gazzetta di Fiume* (1860 – 1862). Tra le altre pubblicazioni spicca l'opuscolo di Erasmo Barčić dal titolo *La voce di un patriotta* (1860).

A proseguire su questa strada è Emidio Mohovič (Mohovich) che fonda lo *Stabilimento Tipo-Litografico Fiumano*. Il lavoro della tipografia è incentrato sulla stampa di edizioni in lingua italiana. In questo contesto va ricordata l'interessante opera di carattere filologico dell'autore Giuseppe Berghoffer *Contributi allo studio del dialetto fiumano* (1894), seguita dall'opera letteraria di Mario Schittar *El trionfo de San Miciel e i sfoghi del cor con rime fiumane* (1888)...

La tipografia Mohovich ha profuso il suo impegno nel consolidamento dell'identità multipla di Fiume. Significativo il contributo del quotidiano *La Bilancia*, che esce dal 1867 fino alla fine della Prima guerra mondiale, e traccia la realtà politica, economica e culturale della città quarnerina nella seconda metà del diciannovesimo secolo...

Vengono pubblicati inoltre altri giornali come il *Giornale di Fiume* (1865; 1870-1871), *La Varietà* (1882-1896)...

Il quotidiano "La Voce del Popolo" esce dal 1889 ma cambia spessotipografia.

TISAK NA MAĐARSKOM JEZIKU I.

Ugarsku vladavinu u Rijeci možemo podijeliti na tri razdoblja. Prvo razdoblje traje od 1776. do 1809., drugo od 1822. do 1848., a treće od 1868. do 1918. U skladu s time može se promatrati i postupna afirmacija mađarske kulture i jezika na području nekadašnje Rijeke, posebno prisutna u trećem razdoblju.

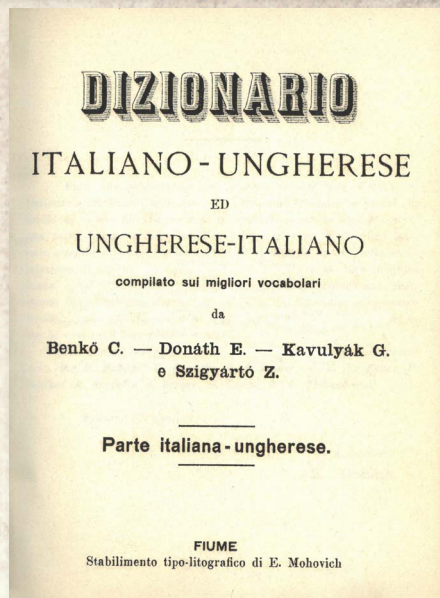
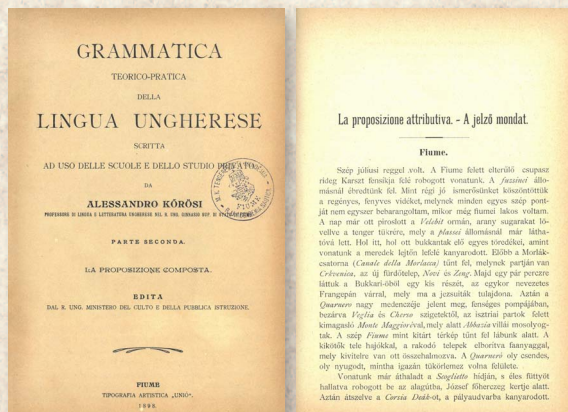
Vodeću ulogu za širenje mađarske kulture i jezika na riječkome području imaju škole, i to kroz razne publikacije u kojima objavljuje mađarska intelektualna elita, koja se unutar njih formira. U prvom redu, tu su udžbenici za učenje mađarskoga koje školski profesori pišu na talijanskom jeziku (Ferenc Császár, Leó Györök, Sándor Kőrösi itd.). Osim toga, u tiskari Mohovich 1884. god. u suautorstvu više autora za školske potrebe izlazi mađarsko-talijanski rječnik (*Magyar és olasz szótár*), te 1887. i talijansko-mađarski rječnik (*Dizionario italiano-ungherese compilato sui migliori vocabolari*). Značaj školskih profesora očituje se i u činjenici da je Ferenc Császár kao profesor mađarskog kod svoga učenika Ivana Mažuranića pobudio ljubav prema mađarskom jeziku i kulturi, što se vidi u Mažuranićevoj ranijoj lirici, ali i u činjenici da je Ivan Mažuranić upravo na mađarskom 1832. objavio oproštajnu pjesmu (*Búcsúdal*) povodom odlaska riječkoga guvernera Ferencá Ürményija u Požunski sabor.

PRINT IN HUNGARIAN LANGUAGE I.

Hungarian rule in Rijeka can be divided into three periods: the first from 1776 to 1809, the second from 1822 to 1848, and the third from 1868 to 1918, each marking the gradual affirmation of Hungarian culture and language in the area of the former Rijeka, especially present in the third period.

Schools had a leading role in spreading the Hungarian culture and language in the Rijeka area by means of various publications of the Hungarian intellectual elite, which was gradually forming within the print culture. First of all, there were textbooks for learning Hungarian written by school teachers in Italian (Ferenc Császár, Leó Györök, Sándor Kőrösi, etc.). Also, at the Mohovich printing house in 1884 a Hungarian-Italian dictionary (*Magyar és olasz szótár*) for schooling purposes was co-authored by several authors, and in 1887 an Italian-Hungarian dictionary (*Dizionario italiano-ungherese compilato sui migliori vocabolari*) was also published. The importance of school teachers is also evident in the fact that the language teacher Ferenc Császár instilled the love for the Hungarian language and culture in his student Ivan Mažuranić, as it is evident in Mažuranić's earlier poems, but also in the fact that he published a farewell song (*Búcsúdal*) in Hungarian in 1832 on the occasion of the departure of Rijeka Governor Ferenc Ürményi to the Požun Parliament.

MAGYAR NYELVŰ SAJTÓ I.

Fiume városában a magyar fennhatóságot 3 időszakra oszthatjuk. Az első az 1776 és 1809, a második az 1822 és 1848, míg a harmadik időszak az 1868 és 1918 közötti évekre tehető. Ennek következtében a magyar kultúra és nyelv jelenléte fokozatos nőtt az egykori Fiume területén, különösen a harmadik időszokban.

Az iskoláknak vezető szerepük van a magyar kultúra és nyelv Fiume térségében való elterjedésében, méghozzá kiadványaikon keresztül, melyekben az iskolában kialakuló magyar szellemi elit publikál. Elsőként kell említeni a magyarnyelv-tankönyveket, melyeket a tanárok olaszul írnak (Császár Ferenc, Györök Leó, Kőrösi Sándor stb.).

Ezen kívül a Mohovich Nyomdában több szerző közös munkájának eredményeként 1884-ben kiadják az iskolai célokra készült magyar-olasz szótárt (*Magyar és olasz szótár*), 1887-ben pedig az olasz-magyar szótárt (*Dizionario italiano-ungherese compilato sui migliori vocabolari*). Az iskolákban tanító tanárok jelentősége abban is megnyilvánult, hogy Császár Ferenc mint magyartanár felkeltette tanítványa, Ivan Mažuranić szeretetét a magyar nyelv és kultúra iránt. Hogy mennyire motiválón hatott, az Mažuranić korai költészetében is megmutatkozik, valamint abban is, hogy Ivan Mažuranić 1832-ben magyarul adta ki *Búcsúdal* című versét Ürményi Ferenc fiumei kormányzónak a pozsonyi országgyűlésbe való távozása alkalmából.

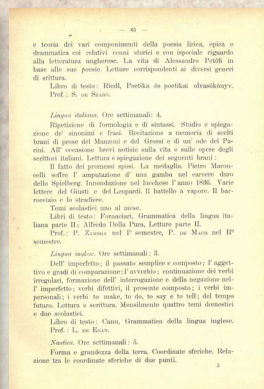
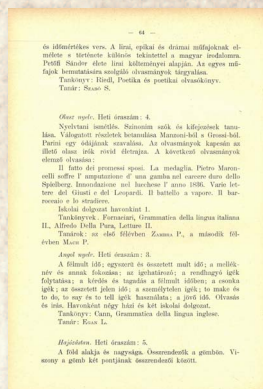
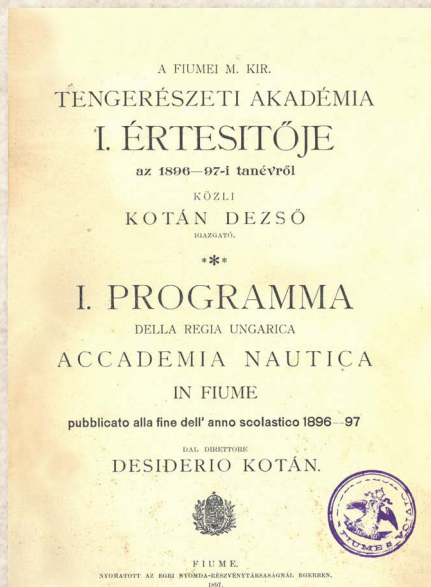
TISAK NA MAĐARSKOM JEZIKU II.

Ostali radovi školskih profesora, ali i drugih intelektualaca objavljivani su i u godišnjacima (obično dvojezičnim) mađarskih državnih škola. Primjerice, Gimnazije – A *Fiumei Magyar Királyi Állami Főgimnázium Értesítője* (Programma Del R. U. Ginnasio Superiore Di Stato Di Fiume); Pomorske akademije – A *Fiumei Magyar Királyi Tengerészeti Akadémia Értesítője* (Programma della Regia Ungarica Accademia Nautica in Fiume); Muške osnovne i građanske škole – A *Fiumei Magyar Királyi Állami elemi és polgári fiúiskola Értesítője* (Programma della R.U. scuola elementare e cittadina maschile di stato in Fiume) i drugih. Osim toga, objavljuje se i u mađarskim novinama, i to na mađarskom, ali i na drugim jezicima: *Fiume* (od 1881.), *Magyar Tenger mellék* (od 1884.), *Jó Egészség* (od 1892.), *Magyar Tengerpart* (od 1892.). Osim navedenoga, u riječkoj tiskari Mohovich od 1891. do 1918. izlazi dvojezični Mađarski pomorski godišnjak (*Magyar Tengerészeti Évkönyv/Annuario Marittimo Ungherese*).

Kultura i jezik afirmiraju se i kroz književna djela, pa je tako druga polovica 19. stoljeća bila razdoblje u kojem su nastali prijevodi pojedinih mađarskih autora na talijanski (npr. Sándor Petőfi, Mór Jókai itd.), ali i talijanskih autora na mađarski. Manji je dio tiskan u Rijeci. Osim toga, pojedine Petőfijeve pjesme prevedene su i na hrvatski (npr. u sušačkome časopisu *Sloboda*).

I na kraju, brojni su radovi mađarskih autora inspirirani Rijekom i Jadranom, uglavnom objavljivani u Budimpešti.

PRINT IN HUNGARIAN LANGUAGE II.

Other works by school teachers, as well as other intellectuals, were also published in yearbooks (usually bilingual) of Hungarian public schools. For example, yearbooks of high school – *A Fiumei Magyar Királyi Állami Főgimnázium Értesítője* (*Programma Del R. U. Ginnasio Superiore Di Stato Di Fiume*); Maritime Academy – *A Fiumei Magyar Királyi Tengerészeti Akadémia Értesítője* (*Programma della Regia Ungarica Accademia Nautica in Fiume*); Primary and Civic School for Boys – *A Fiumei Magyar Királyi Állami elemi és polgári fiúiskola Értesítője* (*Programma della R.U. scuola elementare e cittadina maschile di stato in Fiume*) and other. Additionally, they were published in Hungarian papers in Hungarian and other languages: *Fiume* (from 1881), *Magyar Tengeremellék* (from 1884), *Jó Egészség* (from 1892), *Magyar Tengerpart* (from 1892). Furthermore, the Rijeka printing house Mohovich also published the bilingual Hungarian Maritime Yearbook from 1891 to 1918 (*Magyar Tengerészeti Évkönyv/Annuario Marittimo Ungherese*).

Culture and language have also been affirmed through works of literature; the second half of the 19th century was a period in which works of individual Hungarian authors were translated in Italian (e.g. Sándor Petőfi, Mór Jókai etc.), but also of Italian authors into Hungarian, some of them printed in Rijeka. Furthermore, individual poems by Petőfi were also translated into Croatian (such as in Sušak magazine *Sloboda*).

And finally, numerous works by Hungarian authors were inspired by Rijeka and the Adriatic, most of them published in Budapest.

MAGYAR NYELVŰ SAJTÓ II.

Az iskolai tanárok, valamint más értelmiségiek egyéb munkái szintén megjelentek a magyar állami iskolák (általában kétnyelvű) évkönyveiben. Például a Gimnáziumé – *A Fiumei Magyar Királyi Állami Főgimnázium Értesítője (Programma Del R. U. Ginnasio Superiore Di Stato Di Fiume)*; a Tengerészeti Akadémiáé – *A Fiumei Magyar Királyi Tengerészeti Akadémia Értesítője (Programma della Regia Ungarica Accademia Nautica in Fiume)*; az Elemi és Polgári Fiúiskoláé – *A Fiumei Magyar Királyi Állami Elemi és Polgári Fiúiskola Értesítője (Programma della R.U. scuola elementare e cittadina maschile di stato in Fiume)* stb. Ezeken kívül magyar újságokban is publikálnak magyarul, illetve más nyelveken is: *Fiume* (1881-től), *Magyar Tenger mellék* (1884-től), *Jó Egészség* (1892-től), *Magyar Tengerpart* (1892-től). A fentiek mellett 1891 és 1918 között a fiumei Mohovich Nyomdában kiadják a kétnyelvű Magyar Tengerészeti Évkönyvet. (*Magyar Tengerészeti Évkönyv/Annuario Marittimo Ungherese*).

A kultúra és a nyelv irodalmi művekben is megmutatkozik, a 19. század második fele volt az az időszak, amikor megjelent egyes magyar szerzők műveinek olasz fordítása (pl. Petőfi Sándor, Jókai Mór stb.), ahogy olasz szerzőké is magyarul. Ezek egy kis részét Fiumében adták ki. Továbbá Petőfi egyes verseit horvatra is lefordították. (pl. a sušaki *Sloboda/Szabadság* folyóiratban)

Végül, Fiume és az Adria számos magyar szerző művét ihlette meg, melyek többnyire Budapesten jelentek meg.

TISAK NA NJEMAČKOM JEZIKU

Iako njemački jezik nije bio službenim u svim dijelovima Habsburške, odnosno Austro-Ugarske Monarhije, smatra se da je bio *lingua franca* i jezik prestiža višetetničke i višejezične carevine, pa je ostavio i traga u riječkoj pisanoj i tiskanoj baštini u 19. stoljeću.

Rijeka ima tradiciju objavljivanja školskih izvješća, između kojih se nalaze i ona na njemačkom jeziku, npr.: *Classification der Schueler an der kaiserl. koenigl. Hauptschule zu Fiume im Koenigreiche Illyrien nach geendigten Sommer-Curse 1822*, *Classification der schuler und schulerinnen an der staedtschen Musik = Lehranstalt zu Fiume nach geendetem Schuljahre 1836*, a na njemačkome i talijanskome, npr.: *Classification der Schueler an der Nazional deutsch-italienischen Haupt-Schule zu Fiume nach beendeten Sommer-Curse 1829 = Classificazione degli scolari nella Nazionale Capo-Scuola tedesco-italiana in Fiume dopo terminato il corso estivo 1829*, *Programm des K.k. Gymnasiums in Fiume: veroeffentlich am Schlusse des Schuljahres 1855*.

U Rijeci od 1883. godine djeluje Klub za prirodne znanosti u Rijeci (Naturwissenschaftliches Club in Fiume / Club di scienze naturali in Fiume), u kojemu je izrazito aktivan Peter Salcher. Klub u Mohovićevoj tiskari od 1896. objavljuje svoj godišnjak *Mittheilungen des Naturwissenschaftlichen lichen Clubs in Fiume / Bollettino del Club di scienze naturali in Fiume*.

Rijeka je značajna uvozno-izvozna luka i pomorski stručnjaci ostavili su svoj trag, između ostalih i Heinrich von Littrow, koji je 1870. objavio stručnu pomorsku raspravu *Fiume in maritimer Beziehung (Rijeka u pomorskom pogledu)*. Od 1862. objavljuje se i mornarički almanah – *Almanach der Österreichischen Kriegsmarine*, na čijim se stranicama može pratiti stanje c. k. mornarice, imena brodova i sl.

Premda riječku periodiku obilježava talijanski i hrvatski tisak, valja izdvojiti novine *Gazzetta di Fiume / Fiumaner Zeitung*, tiskane u Mohovićevoj tiskari, koje su 1867. izlazile triput tjedno na njemačkom i talijanskom jeziku. Krajem stoljeća, pak, kratko izlazi *Tagblat für Fiume und Abbazia*.

Rijeka kao da je u malom reflektirala etničko i jezično šarenilo Monarhije.

PRINT IN GERMAN LANGUAGE

Even though German was not an official language in all parts of the Habsburg or Austro-Hungarian Monarchy, it was considered to be the *lingua franca* and the language of the prestige of the multiethnic and multilingual empire, thus leaving its mark on Rijeka's written and printed heritage in the 19th century.

Rijeka has a tradition of publishing school reports, including those in German, e.g. *Classification der Schueler an der kaiserl. koenigl. Hauptschule zu Fiume im Koenigreiche Illyrien nach geendigten Sommer-Curse* 1822, *Classification der schuler und schulerinnen an der staedtischen Musik = Lehranstalt zu Fiume nach geendetem Schuljahre* 1836, and those in German and Italian, e.g. *Classification der Schueler an der Nazional deutsch-italienischen Haupt-Schule zu Fiume nach beendeten Sommer-Curse* 1829 = *Classificazione degli scolari nella Nazionale Capo-Scuola tedesco-italiana in Fiume dopo terminato il corso estivo* 1829, *Programm des K.k. Gymnasiums in Fiume: veroeffentlich am Schlusse des Schuljahres* 1855.

The Club for Natural Sciences in Rijeka (Naturwissenschaftliches Club in Fiume / Club di scienze naturali in Fiume) had been operating in Rijeka since 1883, with Peter Salcher as one of its particularly active members. The club at the publishing house Mohovič also started publishing its yearbook *Mittheilungen des Naturwissenschaftlichen Clubs in Fiume / Bollettino del Club di scienze naturali in Fiume* in 1896.

Rijeka is a significant import-export port, so maritime experts have also left their mark, including Heinrich von Littrow, who in 1870 published an expert maritime treatise *Fiume in maritimer Beziehung* (Rijeka in Maritime Terms). Since 1862, the naval almanac – *Almanach der Österreichischen Kriegsmarine* – was also being published reporting on the situation of the imperial and royal navy, names of ships, etc.

Although the Rijeka periodicals were marked by the Italian and Croatian press, *Gazzetta di Fiume / Fiumaner Zeitung*, printed at the Mohovič printing house and published three times a week in German and Italian in 1867, is also noteworthy. At the end of the century, the *Tagblat für Fiume und Abbazia* was also published briefly.

Rijeka seems to have reflected on a small scale the ethnic and linguistic diversity of the Monarchy as a whole.

CLASSIFICATION

der

Schüler und Schülerinnen

an der

städtischen Musik- u. Lehranstalt

zu

FIUME

nach geordnetem Schul-Jahre

1833

Was der k. k. Ober-Verwaltung der Oberrömer-Katzenp.

BOLLETTINO DEL CLUB DI SCIENZE NATURALI IN FIUME.

MITTHEILUNGEN

DES

NATURWISSENSCHAFTLICHEN CLUBS

IN

FIUME.

HERAUSGEGEBEN VOM AUSSCHUSS.

1896.

FIUME

Stabilimento Tipografico di Emidio Moherich

1896.

1897. 12. 1. Dienstag 3. September

FIUMANER ZEITUNG

Antike Zeitungen der Waren- und Effekten-Gasse.

Waren	Preis	Waren	Preis	Waren	Preis	Waren	Preis
...	...	...	...	...	...	...	...

Leserbriefe.

Schüler-Beichte.

Unter Leitung.

Telegraphische Depeschen.

Paris, 1. September.

Berlin, 1. September.

PUBLIKATIONEN IN DEUTSCHER SPRACHE

Obwohl Deutsch nicht in allen Teilen der Habsburgermonarchie Amtssprache war, galt es als Verkehrssprache mit hohem Prestige dieses multiethnischen und mehrsprachigen Reiches. Deswegen verwundert es nicht, dass Deutsch im 19. Jahrhundert schon feste Spuren in Rijekas schriftlichem und gedrucktem Erbe hinterlassen hatte.

In Rijeka wurden beispielsweise Schulberichte in verschiedenen Sprachen veröffentlicht, u. a. auf Deutsch: *Classification der Schueler an der kaiserl. koenigl. Hauptschule zu Fiume im Koenigreiche Illyrien nach geendigten Sommer-Curse 1822*, *Classification der schuler und schulerinnen an der staedtischen Musik = Lehranstalt zu Fiume nach geendetem Schuljahre 1836*.

Zweisprachig, auf Deutsch und Italienisch z. B.: *Classification der Schueler an der Nazional deutsch-italienischen Haupt-Schule zu Fiume nach beendeten Sommer-Curse 1829* = *Classificazione degli scolari nella Nazionale Capo-Scuola tedesco-italiana in Fiume dopo terminato il corso estivo 1829*, *Programm des K.k. Gymnasiums in Fiume: veroeffentlich am Schlusse des Schuljahres 1855*.

Seit 1883. ist in Rijeka der Naturwissenschaftliche Club in Fiume (Club di scienze naturali) tätig, in dem Peter Salcher äußerst aktiv ist. Der Club veröffentlicht seit 1896. seine in Emidio Mohović's Druckerei gedruckten jährlichen *Mittheilungen des Naturwissenschaftlichen Clubs in Fiume / Bollettino del Club di Scienze Naturali in Fiume*.

Dass Rijeka schon damals als bedeutender Import-Export-Hafen galt, ist auch aus zahlreichen Arbeiten von Marine-Experten ersichtlich, wie z. B. der 1870. veröffentlichten Abhandlung von Heinrich von Littrow *Fiume in maritimer Beziehung*. Seit 1862 wird auch der *Almanach der Österreichischen Kriegsmarine* veröffentlicht, in dem der Stand der k. u. k. Marine zu betrachten ist.

Obwohl das lokale Zeitungswesen vor allem von italienisch- und kroatischsprachigen Ausgaben geprägt war, gab es auch bedeutsame Ausgaben auf Deutsch. In diesem Kontext ist z. B. die in Mohović's Druckerei gedruckte zweisprachige *Gazzetta di Fiume / Fiumaner Zeitung* zu erwähnen, die 1867. dreimal pro Woche erschien. Ende des Jahrhunderts wurde außerdem kurz das *Tagblatt für Fiume und Abbazia* veröffentlicht.

Die ethnische und sprachliche Vielfalt der Monarchie widerspiegelte sich somit in kleinerem Rahmen auch in Rijeka's Zeitungswesen.

1801. – 1810.

Nakon što je još krajem 18. stoljeća, 1790., u tiskari Karletzky objavljena prva knjiga na hrvatskome jeziku – *Pisme koje se pivaju pod svetom misom* – niz se nastavlja značajnim naslovima, npr. *Pokornik upućen za dobro i spasonosno ispoviditi se...* Matije Petra Grbčića 1800., *Varhu navlačenja kravokozica...* 1804. Objavljen je i niz knjiga na talijanskom i latinskom jeziku.

U to se vrijeme u Zadru pokreću prve novine na hrvatskom jeziku *Kraljski Dalmatin*.

Veliki Stullijev projekt iznjedrio je trotomni trojezični rječnik (s natuknicama na latinskom, hrvatskom i talijanskom).

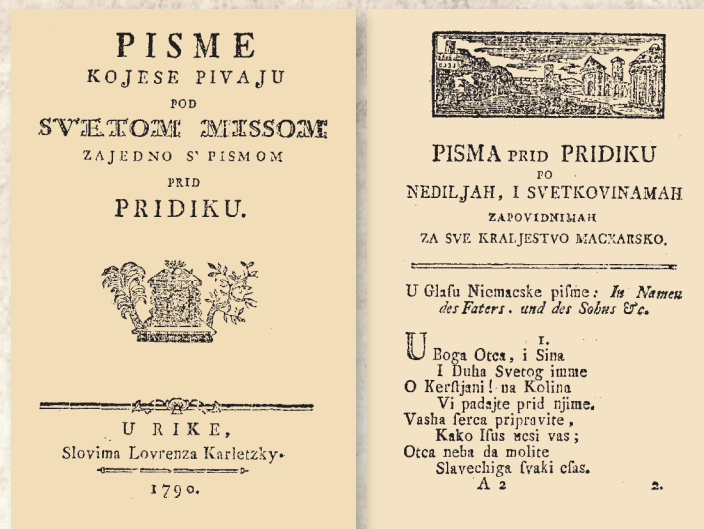
Riječka gimnazija u 19. stoljeću nastavlja tradiciju započetu osnivanjem isusovačke gimnazije 1627. godine.

Nastavni je jezik na riječkim školama, osnovnim i pomorskim, talijanski.

1805. u Rijeci je otvoreno kazalište Andrije Ljudevita Adamića, tada jedno od najvećih u Europi.

1809. Francuzi su zaposjeli Rijeku, Rijeka je pripala Napoleonovu Carstvu.

1809./1810. dovršena je cesta Lujzijana, nazvana po Mariji Lujzi, supruzi Napoleona I.

od **1627.** Isusovačka gimnazija > Riječka gimnazija

od **1781.** Viša talijanska četverogodišnja osnovna škola

od **1778.** Viša talijanska četverogodišnja ženska osnovna škola

1808. Nautička škola

VARHU

Navlačenja Kravokozica

dvi, u kratko, beside,

za probuditi svo kolike Otce, i Majke

po

MIHOVILU NEÜSTAEDTERU,

Zdravja Tanagniku, i parvome u Sibinju Likaru, u Nimeckom jeziku prikladno; a sad na Ilirski za Karlovačku krajinu prišesene, po Milottijoj zapovidi Prijateljstva Nad-Hercega CARLA, Najpervoga Vojvode, i Cefarškoga Kraljevškoga Vojške Krajne, i Morške Naredbenika.

Printfkanie u Ricci

po

Udovi Karletzky.

Mi IVAN KARSTITELJ JESICH
po Milotti Boxjoj, i Stolice Apostolske, Biskup Senjski, i Modrski, iliiti Karbavski, Njih Cefarškoga, i Kraljevškoga Velikanstva Tanagnik

*Pridrazim Vinograda Gospodnikova
Dilovateljom, vojima GG. Plovčanem,
i ostalima duša Škerbitezijom, Vojnik
ke najmre četirjuh Vladanjih krajne
karlovačke, zdravje, i mir!*

*Evo vam, ushuljena u Ilkarstu
Bratjo, po Privisnoj Njih Cefarško-
ga, i Kraljevškoga Velikanstva Fran-
ciska II. kroz Prijateljstva Nad-Her-
cega CARLA, prosafine joster Nama
godine ocitovariu, dvi, u kratko slo-
xeni, u svoj knjizici beside! Doti-
cu ove priveliku basan od navlačenja
Kravokozica, kojuebeu podloxne
vama ovciie, Otci navlasito, i Maj-
ke, kolikoje prie su opomenami, na-
prida u njoj metnutimi, slučiti budu,
poznati ocmab. Pobvalu od onizih
reiuu, koja u seli ova uzdarxi knji-
zica, zeliko Mi sad manje svezati
nakanjmo, koliko veitma isti lebeu*

Jeli Majku igdi nach, koju, za dojducha
fkarbnu vrimenta, povelu nebi posada, da-
se mogu polvema naravke uterti kozice?
Covijanskoga ljubitelja nachili jest igdi, ko-
ga samom od moguchnosti misljon, nebi
ponile farce na cilovito kozijnoga pomora
iskorenjuje? Otci! Majke! Ljubitelji ljud-
ki! Providjenjeche Boxje ova vasu doversiti
pokudu. Vi farcano istom prijanite; i, eto!
vech Kozica nje.

- Joakim Stulli, Dictionarium, Budim 1801; Rječosložje, Dubrovnik 1806; Vocabolario, Dubrovnik, 1810.
- Josip Voltić, Ričoslovník iliričkoga, italianskoga i nimačkoga jezika s jednom pridpostavljenom gramatikom ili pismenstvom, Beč, 1803.
- Tituš Brezovački, Matijaš Grabancijaš Dijak, praizvedba u Zagrebu, 1804.
- 1806. Kraljski Dalmatin, Zadar, prve novine na hrvatskom jeziku
- Ugo Foscolo, Dei Sepolcri, Brescia, 1807.
- Johann Wolfgang Goethe, Faust – Der Tragödie erster Teil, Cotta, Tübingen, 1808.
- Josip Matijević, Horvatzka Grammatika oder kroatische Sprachlehre, Zagreb, 1810.

1811. – 1820.

Drugo desetljeće 19. stoljeća u riječkome tiskarstvu i dalje obilježava tiskara Karletzky, a mogu se izdvojiti sljedeće knjige na hrvatskome jeziku: *Mali katekizmus s pitanji i odgovori...* 1815., *Sridnji iliti pokraćeni katekizmus s pitanji i odgovori...* 1818., *Knjižica-imen za hasan selskih škol...* 1819., te na talijanskom *Relazione e raccolta delle composizioni /.../, dall Giovanni Battista Jesich vescovo di Segna, Fiume*, 1819.

U Trstu Šime Starčević tiska prvu gramatiku hrvatskoga jezika na hrvatskom jeziku te jednu francuskoga jezika.

Završava kratko francusko vladanje Rijekom.

Izlaze prve riječke novine *Notizie del giorno*.

Riječanin Josip Završnik u rukopisu ostavlja svoj prijedlog hrvatskoga slovoписа.

U školama je nastavni jezik talijanski i njemački.

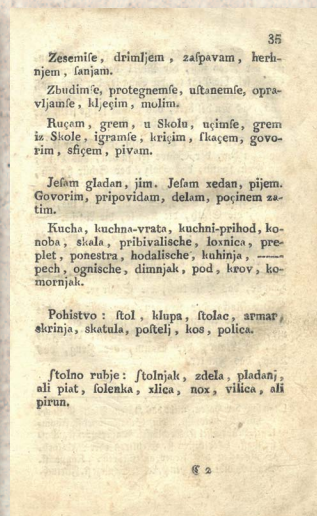
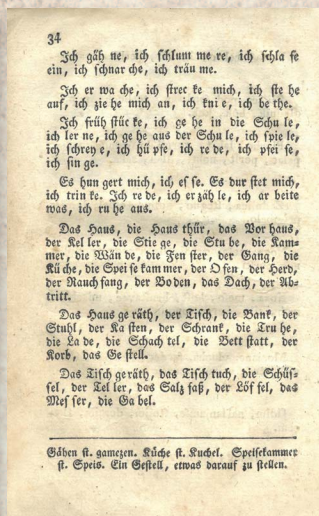
1812. formirano Riječko municipalno vijeće; gradonačelnik postao Pavao Scarpa.

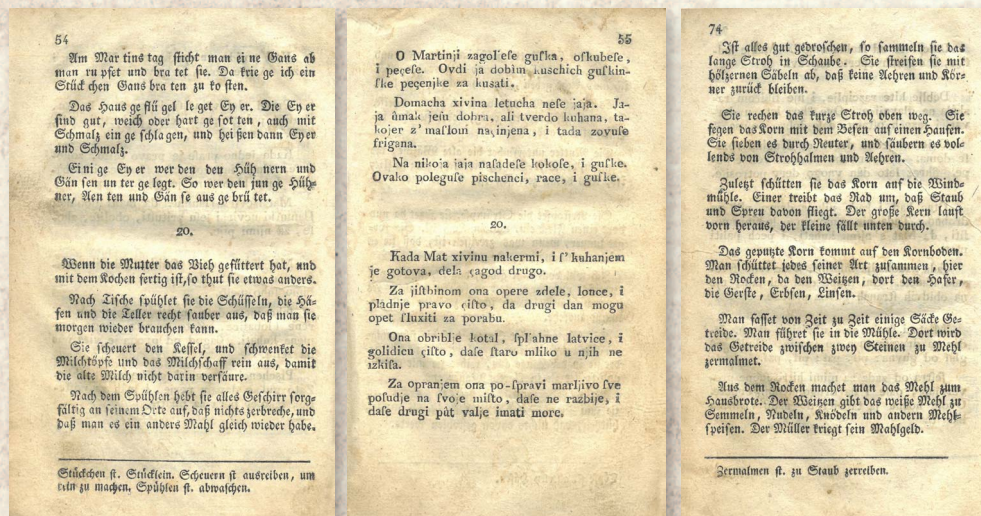
1817. – 1820. velika glad u Rijeci i loše ekonomske prilike.

1813. general Laval Nugent oslobađa Rijeku od Francuza.

1813. *Notizie del giorno*, prve riječke novine

1814. Ilirske provincije ponovno u sastavu Habsburške Monarhije.

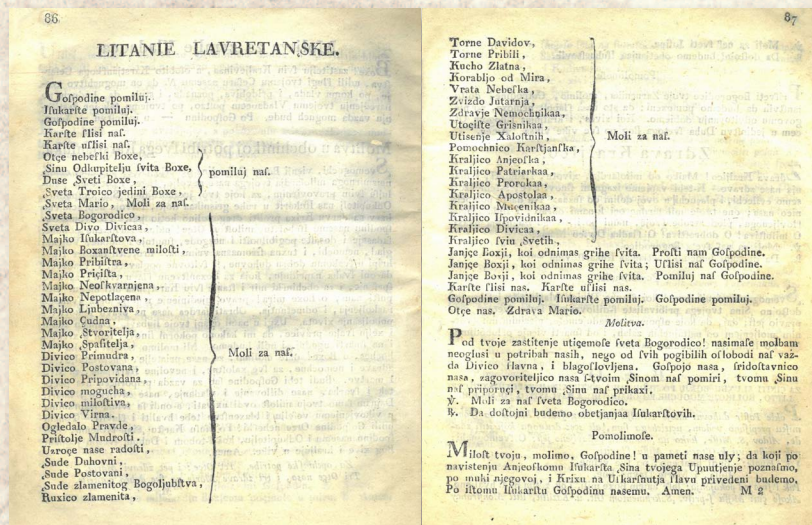

- Šime Starčević, Nova ričoslovica ilirička, Trst, 1812.
- Šime Starčević, Nova ričoslovica iliričko-franceska, Trst, 1812.
- Josip Završnik, Iskustvo uведенja u pravogovorenje pravoštenje i pravopisanje latinskima slovima, iliričkome, oli slaveničkome jazyku, najprikladnije složeno, 1815. (rukopis)
- Alessandro Manzoni, Inni sacri, Milano, 1815.
- Antun Mihanović, Reč domovini od hasnovitosti pisanja vu domorodnom jeziku, Beč, 1815.

1813. Nautička škola

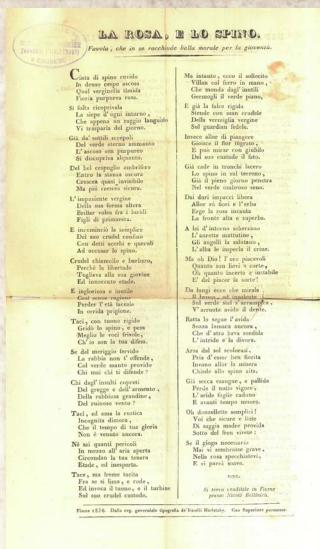
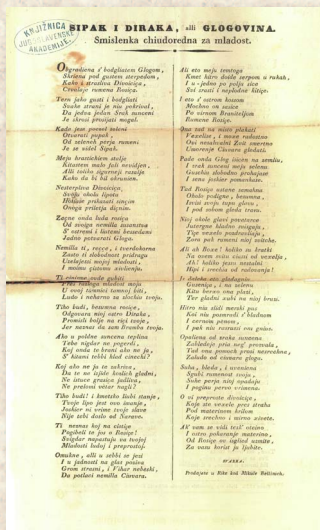
1818. Niža pučka škola na Trsatu
(nastava na njemačkom jeziku)

1820. Javna škola za vokalnu i
instrumentalnu glazbu

- Tomaš Mikloušić, Izbor dugovanj vsakoverstneh za hasen i razveselenje služečeh, Zagreb, 1821.
- Josip Đurkovečki, Jezičnica horvatsko-slavinska za hasen slavincev i potreboču ostaleh stranskoga jezika narodov, Pešta, 1826.
- Joannes Herkel (Pannonio), Elementa universalis linguae Slavicae a vivis dialectis eruta et sanis logicae principiis suffalta, Budim, 1826.
- Ivan Krizmanić, Raj zgubljen, 1827. (*rukopis*) (prijevod djela: John Milton, *Paradise lost*, 1783.)
- Alessandro Manzoni, Tragedie e altre poesie, Firenze, 1827.
- Ljudevit Gaj, Kratka osnova horvatsko-slavenskog pravopisana, poleg mudrolubneh narodneh i progospodarneh temelov i zrokov od L. o. G. Kurzer Entwurf einer kroatisch-slavischen Orthographie nach philosophischen, nationalen und okonomischen Grundsätzen von L. v. G., Budim, 1830.

1831. - 1840.

Raznolikost u izdanjima tiskare braće Karletzky pokazuje već ovaj izbor impresuma: po bratti Karletzky; Presso Fratelli Karletzky; gedruckt mit Gebrüder Karletzky'schen Schriften; pritiskano Slovima Antona i Josipa Karletzky; Typis Fratrum Karletzky; Tipografi a Fratelli Karletzky; Slovima Bratje Karletzky; Karletzky testverek betuivel; typis regiae gubernialis typographiae fratrum Karletzky; dalla regia tipografi a governativa dei fratelli Karletzky; Gebrueder Karletzky; Fratelli Karletzky Tipografi governiali; tiskom kr. povl. gubernialne tiskarnice bratje Karlecki; Štamparija bratje Karleckih; Karletzky testvérek könyynyomdájában.

U Budimu je 1831. svjetlo dana ugledao prvi tiskani prijevod Svetoga pisma na hrvatski iz pera Matije Petra Katancića.

Osim knjiga tiskaju se i kratke forme, na stranici-dvije.

Takav je dvojezični letak s pjesmom namijenjenom mladeži pisanom na prvoj stranici hrvatskim jezikom, i to čakavštinom, a na drugoj talijanskim jezikom – Šipak i diraka, alli glogovina. Smislenka čudoredna za mladost / LA ROSA, E LO SPINO. Favola, che in se racchiude bella morale per la gioventù iz 1836. Autor originala iz 1786. je Lorenzo Pignotti.

Antun Mihanović živi i radi u Rijeci, šalje u Danicu pjesmu Horvatska domovina.

1833. u Tvornici papira Smith&Meynier započeo je radom prvi parni stroj u jugoistočnoj Europi snage 18 KS.

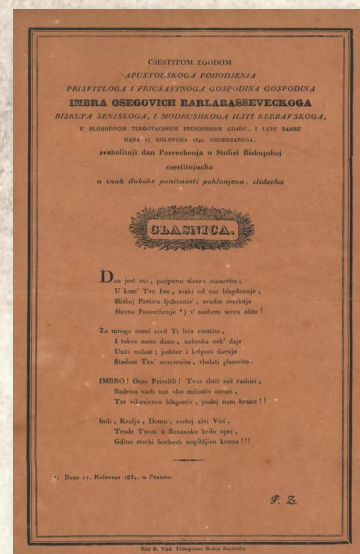
Antun Mihanović je od 1823. do 1828. i od 1834. do 1836. godine bio gubernijalni tajnik u Rijeci, a bio je izabran i za riječkoga poslanika na Požunski sabor.

1837. župnik na Drenovi Ivan Cvetko poučava djecu pisanju.

Giacomo Ant. Mikocz, Il corso di navigazione teorico-pratica, raccolto e tradotto da recenti approvati autori inglesi e francesi, arricchito di nuove aggiunte, Venezia, 1833. i 1834.

Giacomo Ant. Mikocz (Jakov Antun Mikoč), professore di nautica in Fiume

- Sveto pismo starog zakona / Sveto pismo novog zakona, Budim, 1831. *prijevod Matije Petra Katančića*
- Giacomo Leopardi, I Canti, Firenze, 1831.
- Janko Drašković, Disertacija iliti razgovor darovan gospodi poklisarom zakonskim i budućem zakonotvorcem Kraljevinah naših za buduću Dietu ungarsku odaslanem, Karlovac, 1832.
- Ivan Derkos, Duh domovine nad sinovima svojim koji spavaju... (Genius patriae super dormientibus suis filiis: seu Folium patrioticum, pro incolis regnorum Croatiae, Dalmatiae & Slavoniae, in excitandum excolendae lingvae patriae stadium), Zagreb, 1832.
- Silvio Pellico, Le mie prigioni, Torino, 1832.
- Ignjat Alojzije Brlić, Grammatik der illyrischen Sprache, Budim, 1833.
- Jakob Lovrenčić, Petrica Kerempuh iliti Čini i življenje človeka prokšenoga, Varaždin, 1834.
- Ljudevit Gaj (ur.), Novine horvatzke (i Danicza horvatzka, slavonzka y dalmatinzka), Ilirska tiskara, Zagreb, 1835.
- Pavao Štoos, Kip domovine vu početku leta 1831, Danica, br. 3, 24. prosinca (= siječnja) 1835.
- Antun Mihanović, Horvatska domovina, Danica, br. 10, 14. sušca (= ožujka) 1835.
- Ljudevit Gaj, Pravopis, Danica, br. 10, 11 i 12., 1835.
- Vjekoslav Babukić, Osnova slovnice slavjanske narečja ilirskoga/ Osnova slovnice slavjanske narečja ilirskoga, Zagreb, 1836.
- Ignac Kristijanović, Grammatik der Kroatischen Mundart, Zagreb, 1837.
- Niccolò Tommaseo, *Nuovo dizionario de' sinonimi della lingua italiana*, Napoli, 1838.
- Antun Mažuranić, Temelji ilirskoga i latinskoga jezika za početnike, Zagreb, 1839.
- Ivan Kukuljević Sakcinski, Juran i Sofia ili Turci kod Siska, Zagreb, 1839.
- Alessandro Manzoni, I Promessi Sposi, Storia milanese del secolo XVIII, Milano, 1840.

1841. – 1850.

Uzbudljivo i zbivanjima prepuno peto desetljeće 19. stoljeća pokazuje se u svim područjima europske, hrvatske i riječke kulture. Tako i u riječkome tisku. Bilježi se razvoj umjetničke književne produkcije, a izdvaja se zbirka pjesama Mirka Bogovića *Domorodni glasi*, u kojoj je stihovima izražen program hrvatskoga narodnoga preporoda i ilirskoga pokreta. A u skladu s revolucionarnom 1848. tiska se i niz proglasa.

U Saboru je, nakon više stoljeća, hrvatski jezik zamijenio latinski.

U Rijeci se 21. listopada 1849. osniva Narodna čitaonica riječka, značajna kulturna i prosvjetna ustanova.

Iste godine u riječku gimnaziju dolazi novi učitelj narodnoga jezika Fran Kurelac.

U obližnjem Bakru započinje radom pomorska škola, s nastavnim talijanskim jezikom.

Na talijanskom jeziku nastavlja se s objavljivanjem tekstova značajnih za komunalno djelovanje grada, ali i libreta opera koje su se izvodile u riječkom kazalištu.

Nova je tiskara Tipografia Rezza, koja tiska niz periodičkih glasila.

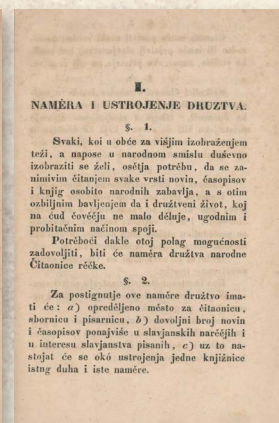
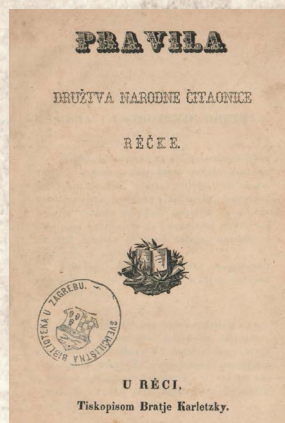
Dva se autorska imena izdvajaju, ne samo zato što su objavili značajna djela poznata i izvan ovoga kraja nego posebno po čvrstome stavu da se njihova djela imaju tiskati u skladu s njihovim filološkim načelima, ne u svemu izjednačenima s onima koje tiskare primjenjuju u svojem radu. Obojici se atribuirala tvrdoglavost, ali su uspjeli provesti svoju zamisao – i Fran Kurelac i Šime Starčević:

Govori iz rimskih pisac Frana Kurelca, Rijeka, 1849.

Katolicsansko pitalo Šime Starčevića, Rijeka, 1849.

Fran Kurelac

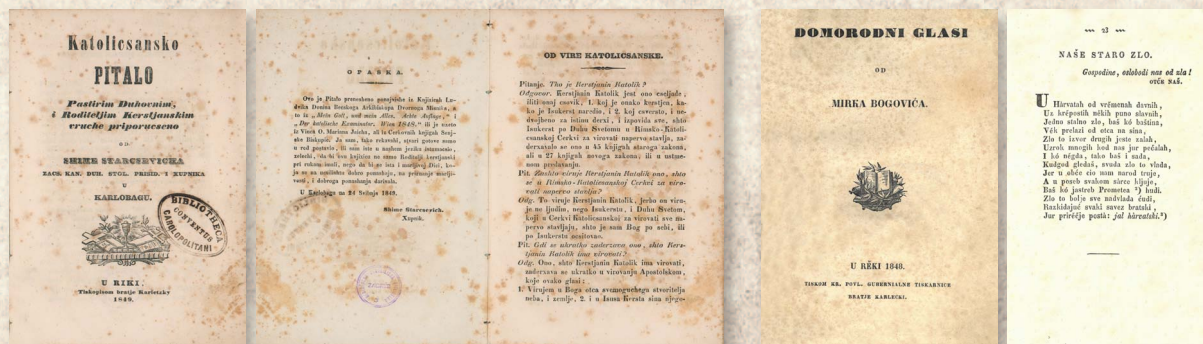
Ivan Kukuljević Sakcinski, govor održan u Hrvatskom saboru 2. svibnja **1843.**

1847. predan Kukuljević-Haulik-Bedekovićev prijedlog Hrvatskome saboru o narodnome jeziku te je na povijesnoj sjednici posljednjega staleškog zasjedanja Hrvatskoga sabora, 23. listopada 1847., hrvatski jezik proglašen službenim u javnoj uporabi.

1848. hrvatski ban Josip Jelačić imenovan je guvernerom Rijeke; Rijeka je izravno pripojena Hrvatskoj.

1849. u Rijeci je osnovana Narodna čitaonica (21. listopada 1849.).

1850. Književni dogovor u Beču

- Ana Vidović, Anka i Stanko ili Dubrava Mojanka blizu Splita, Zadar, 1841.
- Matija Mažuranić, Pogled u Bosnu, Zagreb, 1842.
- Stanko Vraz, Dragutin Rakovac, Ljudevit Vukotinović (ur.), Kolo, Matica ilirska, Zagreb, 1842.
- Dimitrije Demetar, Grobničko polje, Kolo, 1842.
- Jagoda Brlić, Čekanje, Kolo, 1842.
- Ferenc Császár, A Fiumei kikötő (I), Pest, 1842.
- Ferenc Császár, A Fiumei kikötő (II), Buda, 1843.
- Dragojla Jarnević, Domorodne poviesti, Karlovac, 1843.
- Petar Preradović, Zora puca, bit će dana, Zora dalmatinska, 1844.
- Antun Nemčić, Putositnice, Zagreb, 1845.
- Ivan Mažuranić, Smrt Smail-age Čengića, Iskra, 1846.
- Đuro Augustinović, Misli o ilirskom pravopisu, Beč, 1846.
- Giacomo Leopardi, Epistolario, Firenze, 1849.
- Josip Partaš, Pravopis jezika ilirskoga, Zagreb, 1850.

1849. Fran Kurelac imenovan učiteljem narodnoga jezika u gimnaziji u Rijeci.

1849. Pomorska škola u Bakru

1851. – 1860.

Cijelu Monarhiju obilježava Bachov apsolutizam.

Značajan je rad osnovnih i viših škola u Rijeci na više jezika: talijanskom, mađarskom i hrvatskom. Sve se više posvećuje pozornost obrazovanju djevojaka. Također je otvoren niz pučkih škola u riječkim podopćinama.

Neka su značajna izdanja u Monarhiji vezana uz autore iz širega riječkoga kraja. U Beču je 1859. objavljena prva hrvatska sintaksa – *Skladnja ilirskoga jezika za niže gimnazije* Bakranina Adolfa Vebera Tkalčevića, a u Trstu je 1854. objavljena *Ilirska slovnica za početne učionice* sastavljena po Franu Volariću, kanoniku i verhovnom nadzorniku početnih učionica u Kerku.

Pedasetih se godina 19. stoljeća središte Monarhije Beč upisao u povijest hrvatske kulture jednim od najznačajnijih izdanja: od 1858. do 1861. u nastavcima je objavljivano *Sveto pismo Staroga i Novoga uvita*, prijevod Bračanina Matije Škarića.

1851. uspostavljen Bachov apsolutizam.

1851. Niža realna škola (priprema za razne tehničko industrijske poslove) (tri jezika: hrvatski, talijanski i njemački)

1852. Hrvatska muška župna učiona

1852. otvorene trirazredne pučke škole u podopćinama Drenova, Plase, Turnić, Mlaka, Pehlin, Kozala...

Javna pomorska učiona, upravitelj Jakov Antun Mikoč, autor rukopisnoga pomorskog rječnika Rječnik rukopisni. Rijeka, 1852.

1853. Privatna pomorsko-trgovačka škola, *vlasnik i upravitelj: Vinko Domini*

1854. Prva viša škola za odgoj i obrazovanje djevojaka, učiteljica Rozalija Vlašić

1855. Il Collegio femminile della signora Ida Baronessa de Lazzarini

1856. Risarska škola

- [illegible]

1861. – 1870.

Ovo desetljeće u povijesti Hrvatske obilježava Hrvatsko-ugarska nagodba, a za status i daljnje funkcioniranje Rijeke značajna je tzv. Riječka krpica.

Šezdesetih je godina cvalo riječko tiskarstvo.

Brojne vrijedne tiskovine objavljuje Stabilimento Tipo-Litografico Fiumano.

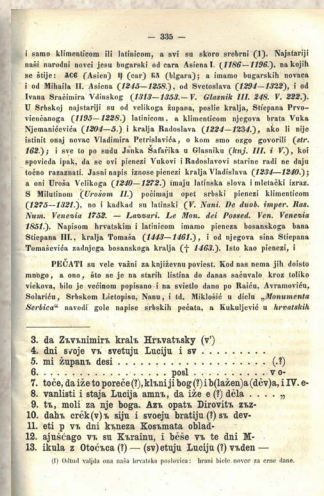
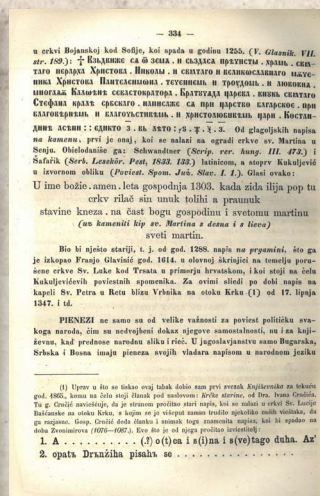
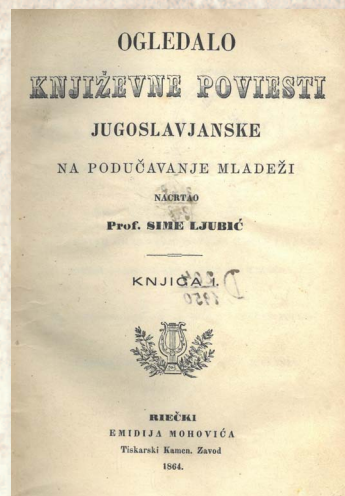
Od 1867. izlazi politički dnevnik na talijanskom jeziku *La Bilancia*.

Novine na njemačkom jeziku – *Fiumaner Zeitung* – pokrivaju aktualne riječke teme.

O odnosima u hrvatskome kulturnome prostoru svjedoči bogata ostavština pisama tadašnjih značajnih kulturnih pregalaca (npr. Franje Račkoga i Josipa Jurja Strossmayera, Ivana Kukuljevića Sakcinskog, Vatroslava Jagića i Ivana Mažuranića...).

1868. sklopljena je Hrvatsko-ugarska nagodba; Rijeka je kao *corpus separatum* (izdvojeno tijelo) došla izravno pod upravu ugarske vlade, što je izvedeno dodavanjem članka 66., tzv. *Riječke krpice*, na već postojeći ugovor, a potvrdio je car Franjo Josip I.

1870. Rijeka je pripojena Ugarskoj i obnovljen je gubernij.

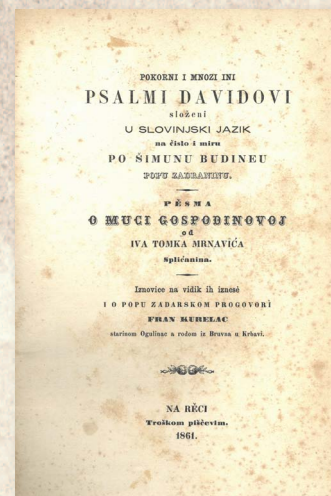
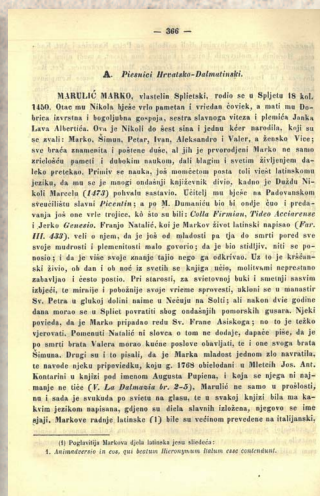
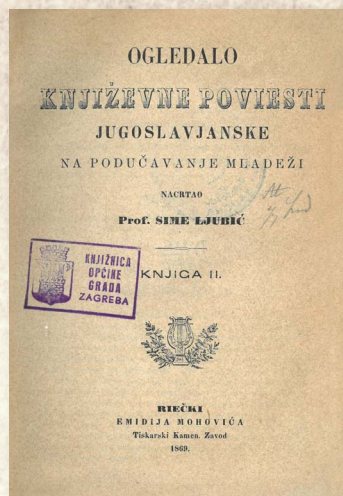
- Fran Kurelac, Fluminensia ili koječega na Reci izgovorena, spevana, prevedena i nasnovana po Franu Kurelcu starinom Ogulincu a rodom iz Bruvna u Krbavi, Zagreb, 1862.
- Adolfo Veber Tkalčević, Brus jezika, Pozor, III, 1862.
- Nicolò Gradi, Il poeta e il genio della terra, Fiume, 1864.
- Dragojla Jarnević, Dva pira, Domobran, 1864.
- Bogoslav Šulek, Obrana ahavaca, Književnik, 1/2, 1864.
- Vatroslav Jagić, Naš pravopis, Književnik, 1/1 i 1/2, Zagreb, 1864.
- Vinko Pacel, Oblici književne hrvaštine, Karlovac, 1865.
- August Šenoa, Zagrebulje, Pozor, 1866. – 1867.
- Ippolito Nievo, Le confessioni di un ottuagenario, Firenze, 1867.
- Vinko Pacel, Logika ili misloslovje, Zagreb, 1868.
- Ivan Dežman, Rječnik lječničkoga nazivlja, Zagreb, 1868.
- Dragutin Antun Parčić, Rječnik talijansko-slovenski (hrvatski), Zadar, 1868.

od **1861.** do umirovljenja **1868.**
 ravnatelj gimnazije u Rijeci
 Antun Mažuranić

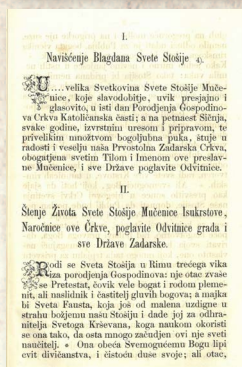
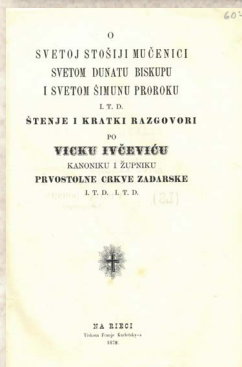
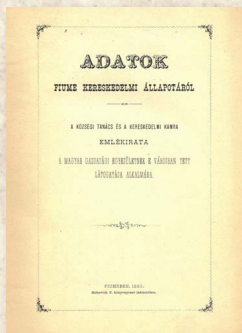
1862. Glavna hrvatska učiona

1863. Tehničko-obrtnička škola
 (hrvatski jezik)

1870. Državna mađarska viša
 srednja škola

1871. – 1880.

Gradonačelnik Rijeke je od 1872. Giovanni de Ciotta; to je zlatno doba Rijeke, obilježeno modernizacijom i urbanizacijom. Rijeka je sa zaleđem povezana ranije izgrađenim cestama, a sada i željeznicom. Započinje s radom Tvornica torpeda.

Desetljeće obilježava čvrsta veza s Peštom.

Na jezičnome se planu ističe višejezičnost velikoga dijela stanovnika, od kojih mnogi poznaju i govore čak četiri jezika: hrvatski, talijanski, mađarski i njemački.

Prate to novine i ostale tiskovine na svim tim jezicima.

U Rijeci je otvoreno više mađarskih škola, na čelu s Državnom mađarskom kraljevskom pomorskom akademijom.

1874. donesen je prvi autonomni hrvatski školski zakon *Zakon o pučkim školama i preparandijama*.

Na Sušaku je 1878. pokrenut pravaški list *Sloboda*.

1873. željeznička pruga Karlovac – Rijeka

1874. osnovana Tvornica torpeda Whitehead & Comp.

1871. Državna mađarska kraljevska pomorska akademija u Rijeci

1876. Prva mađarska mješovita škola
(nastava na mađarskom i talijanskom jeziku)

1876. Njemačka osnovna škola

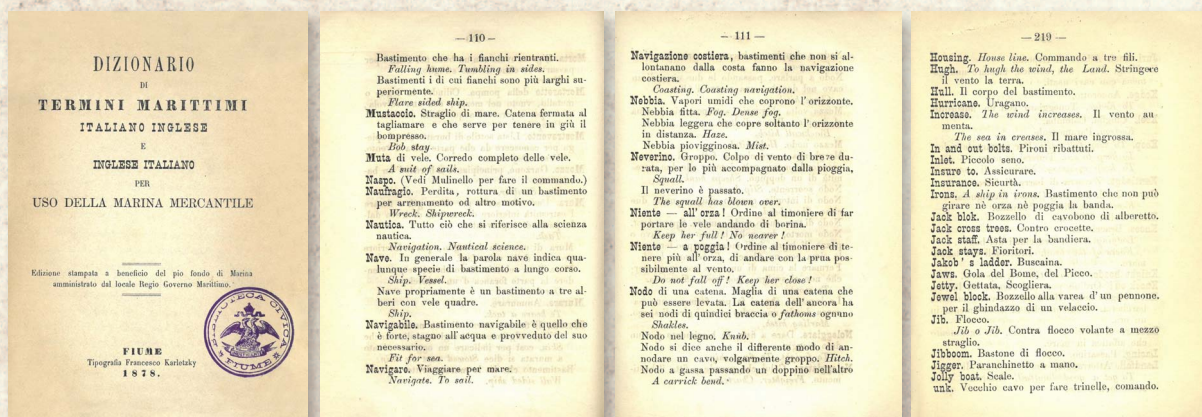
1876. Privatna škola učiteljice Elise Faure (francuski jezik i ručni rad)

1877. Privatna škola Marije Morović (talijanski jezik)

1877. Viša crtačka škola

1880. Državna mađarska osnovna i građanska škola

1880. Državna mađarska ženska škola

- August Šenoa, Zlatarovo zlato, Vienac, 1871. (izlazi u nastavcima cijelu godinu)
- Ivan Dežman, Ban Leget: opera u 3 čina (pet slika), libreto; klavirski izvadak: Ivan pl. Zajc, 1872, rukopis
- Fran Kurelac, Mulj govora nespretnâ i nepodobnâ nanešen na obale našega jezika ili: o barbarismih, Rad JAZU, 24, 1873.
- Enrico Matcovich, Racconti biondi, Fiume, 1873.
- Dragutin Parčić, Vocabolario slavo-italiano / Rječnik slovinsko-talijanski, Zadar, 1874.
- Ante Kuzmanić, Šestdeset učenjah iz primaljstva za primalje, Zadar – Zagreb – Pančevo, 1875.
- Bogoslav Šulek, Hrvatsko-njemačko-talijanski rječnik znanstvenoga nazivlja osobito za srednja učilišta – Deutschliche-kroatische wiissenschaft Terminologie – Terminologia scientifica italiano-croata. I. pola (A-N), II. pola (O-Ž), Zagreb, 1874. – 1875.
- Božo Babić, Nazivlje korita i jedrilja broda u hrvatskom, njemačkom i talijanskom jeziku, Kraljevica, 1877.
- Božo Babić, Zapovjed brodovnih obava u hrvatskom, njemačkom i talijanskom jeziku, Bakar, 1878.
- Đuro Daničić, Ogled, Zagreb, 1878.
- Dizionario di termini marittimi italiano inglese e inglese italiano per uso della marina mercantile, Fiume, 1878.
- Giosuè Carducci, Odi barbare, Bologna, 1878.
- Bogoslav Šulek, Jugoslavenski imenik bilja, Zagreb, 1879.
- Fran Pilepić, Kakav je rječnik hrvatskoga jezika kojega izdaje Hrvatska akademija?, Sloboda, Sušak, 1880.
- Leó Györök, Grammatica metodica della lingua ungherese con esercizi pratici, Fiume, 1880.

1881. – 1890.

0 zavojnici (helikoidi) na upravnem čunju.

Kad se razna krivulja na drugu dvj. ravniu projicira, to su obe projekcije u obće razne krivulje. Jedna se od tih razniua može tako odabrati, da bude projekcija te krivulje na nju pravac. Kod krivulja, koje se leže u jednoj ravni, nije moguće da bude ikada projekcija njihova na koja ravniu pravac. Takve krivulje leže dvostreko krivulji.

Krivulje dvostruke krivivosti mogu se još i drugačije definirati. Po svakom krivulji mjenja tangenta svoj položaj; pazimo li li na onu ravninu, koja ide kroz tri neokupirano blizu točke krivulje dvostruke krivivosti, ne vidimo, da i ona svoj položaj mjenja. Krivost se dakle nepokojanje samo u protjeraji položaja tangente nego i u protjeraji položaja ravnine okuliacije.

Krivulja dvostruke krivosti možemo si na dva načina predstaviti: ili kao crtu, u kojoj se dva cilindra sieku, dakle jednobazni

1.) Zadata nam nek bude takva zatvorena, koja je u svakoj svojoj točki jednako nagibna prema podnožju čenja.

Uzmimo početak koordinata u vrhu čenja, a os X položno. O: Z neka je os čenja. M neka je točka zavojnice (sl. 1.) a N njena projekcija na ravnini XY. Spojimo točku O sa točkama M i N, te smislamo kat što ga pozitivna os Z sa pravcom OM zatvara sa A. Tim će biti

$$S_{T_2} = \mathbb{R}^2 \setminus \{1 + m^2 + n^2\} \int_0^t e^{i\lambda t} \sin t \, dt.$$

$$S_{\alpha_2} = \alpha \int_0^1 \frac{1}{t} \left(1 + \frac{m^2}{t^2} + \frac{\alpha^2}{t^4} \right) f(\alpha t) dt$$

Da specialismo privi od orbi integrali, modemo ga parvialio
integrali

$$\int_0^{2\pi} e^{i\theta t} \cos t \, dt = -e^{i\theta t} \sin t + 2it \int_0^{2\pi} e^{i\theta t} \sin t \, dt$$
 e, posto $\int_0^{2\pi} e^{i\theta t} \sin t \, dt = e^{i\theta t} \cos t - 2it \int_0^{2\pi} e^{i\theta t} \cos t \, dt$
 si ottiene $\int_0^{2\pi} e^{i\theta t} \cos t \, dt = -e^{i\theta t} \sin t + 2it \int_0^{2\pi} e^{i\theta t} \cos t \, dt -$

$$4it^2 \int_0^{2\pi} e^{i\theta t} \cos t \, dt$$

$$\frac{d\phi}{dt} = \frac{1}{2} \left[\frac{1 + \frac{1}{4} \frac{v^2}{c^2}}{1 + \frac{1}{4} \frac{v^2}{c^2}} \right] \left[\frac{1}{2} \left(\frac{1 + \frac{1}{4} \frac{v^2}{c^2}}{1 + \frac{1}{4} \frac{v^2}{c^2}} \right) \right]$$

$$\text{into } \text{sh}: S_{\mathcal{F}_1} = \mathbb{R} \cdot \frac{\sqrt{1+m^2+n^2}}{1+4m^2} \left[e^{i\theta} (\cos t + 2m \sin t) \right]$$

$$S_{\text{eff}} = \pi B_0 \frac{V(1 + m^2 + k^2 m^2)}{2m} \left[\frac{1}{b_0} \right]$$

Uzmemo li dva zvezdice od početka koordinata de točke τ , to ćemo imati $\tau_0 = -\infty$. Vrijednost za δ smo izračunali u prethodnom broju, to možemo s njom jednako podijeliti. Tako ćemo dobiti,

$$x_1 = \frac{B \sin \alpha}{1 + 4 \sin^2 \alpha} e^{i\omega t} (2 \sin \alpha \cos \alpha + \sin^2 \alpha)$$

Na toga vidimo, da je ordinata x_1 jednaka
ovini ordinata x krajnje točke *avvejtice*.

zato! Nije li se čeka po savjetnici, to ipak je sporno. Jedino la-
kodier savjetnica isto vrati.

100

Kod iznajdivanja ove krivajle stalo nam se poglavito sljedećih vrsta:

Joachimsthal: Urber krumme Lisen und Flecken.
Schönmilch: Handbuch der Mathematik II.

A. Mohorević.

Osamdesetih godina 19. stoljeća, za banovanja Dragutina Khuena Hedervarya, osnivaju se nove mađarske škole u Rijeci, a za potrebe nastave objavljene su gramatike mađarskoga jezika na talijanskom te mađarsko-talijanski rječnik.

Krajem desetljeća započinje objavljivanje i danas čitanih novina *La Voce del Popolo*.

Na riječkoj kulturnoj sceni djeluju novo kazalište i čitaonica na Trsatu.

Od 1883. aktivan je Klub za prirodne znanosti u Rijeci (Naturwissenschaftliches Club in Fiume / Club di scienze naturali in Fiume), čija se predavanja objavljuju u godišnjaku, stavljajući Rijeku na europsku znanstvenu kartu.

1882. utemeljena Rafinerija nafte na Mlaki; Rijeka dobiva modernu kanalizaciju.

1885. podignuto novo riječko kazalište Teatro Comunale Giuseppe Verdi (današnje Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zaića).

1887. osnovana Hrvatska narodna čitaonica na Trsatu.

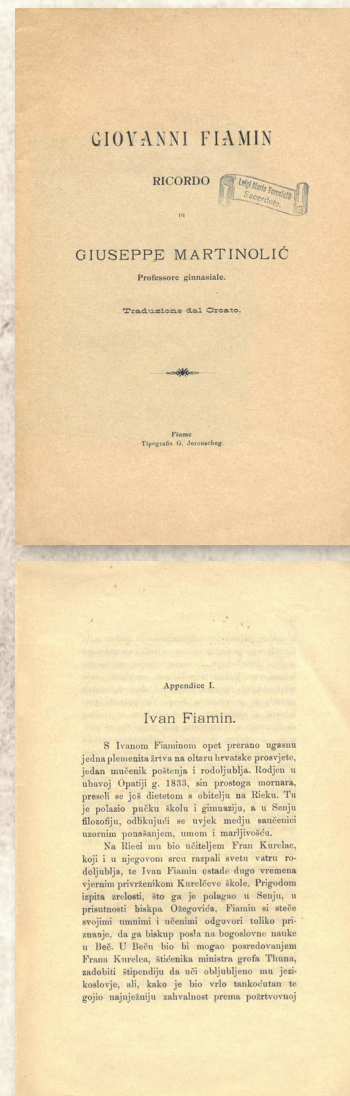
1881. Mađarska državna viša gimnazija u Rijeci

1881. Mađarska državna viša trgovačka škola

1881. Državna mađarska ženska škola i viša djevojačka škola u Rijeci

1883. Ženska osmogodišnja građanska škola

- Havas Rezső, Fiume, Földrajzi közlemények, 19, Budapest, 1881.
- Eugen Kumičić, Olga i Lina, Sloboda, 1881.
- Jókai Mór, Egy játékos aki nyer, Budapest, 1882.
- Jókai Mór, Az arany ember – L'uomo d'oro (prijevod na talijanski), Fiume, 1882.
- Rudolf Strohal, Osebine današnjega riečkoga narječja, Izvješće kraljevske velike gimnazije na Rijeci za šk. god. 1882/83, Zagreb, 1883.
- Friedrich Nietzsche, Also sprach Zarathustra, Chemnitz, 1883,
- Géza Kenedi, A Quarnero, Fiume és Abbázia, Budapest, 1884.
- Pasquale Depoli, La vendetta di Elisa, Fiume, 1885.
- Ksaver Šandor Gjalski, Pod starimi krovovi, Zagreb, 1886.
- Dragutin Antun Parčić, Rječnik talijansko-slovenski (hrvatski) / Vocabolario italiano-slavo (croato), Senj, 1886.
- J. Lengyel, Imre Donath, Magyar-olasz es olasz magyar szotar: a legjobb szotarak nyoman összeallitottak, Fiume, 1887.
- Mario Schittar (Zuane de la Marsecia), La lega di Cambray e la presa di Fiume, I Annuario del Club Alpino Fiumano, Fiume, 1889.
- Ante Kovačić, U registraturi, Vienac, 1888. (u nastavcima)
- Josip Kozarac, Mrtvi kapitali, Vienac, 1889. (u nastavcima)
- Luigi Pirandello, Mal giocondo, Palermo, 1889.
- Marcel Krušar, Nauka o pravopisu jezika hrvackoga ili srpskoga: (fonetičkom i etimologijskom), Dubrovnik, 1889.
- Josip Martinolić, Giovanni Fiamin / ricordo di Giuseppe Martinolić; traduzione dal Croato, Fiume, 1890.

1891. – 1900.

Kraj stoljeća donosi napredak na planu tehnike i komunikacija, što pokazuju željeznica, vodovod i tramvaj, ali i Novi list, novine koje izlaze i danas.

Višejezičnost i višekulturalnost vidljiva je u pisanoj baštini toga vremena, kako tiskanoj, tako i rukopisnoj. Čitatelj može birati novine i knjige na hrvatskom, talijanskom i mađarskom, a isto je takav izbor i za školovanje, s nešto ograničenja za više razine na hrvatskom jeziku. Gimnazijska izvješća pokazuju veći broj godina školovanja, veći broj predmeta i više zaposlenih nastavnika.

Bacimo li pogled na kraju stoljeća na rukopisnu baštinu, ona je značajna. Tako se u ostavštini Dragutina Antuna Parčića nalazi nekoliko rukopisa: slovnica talijanskoga jezika, rječnik hrvatskoga jezika, zbirka pjesama na talijanskom, latinskom i grčkom...

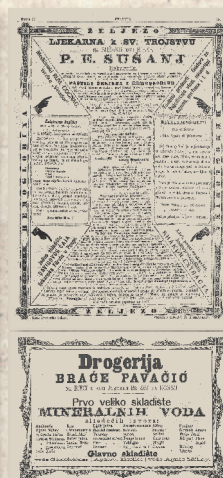
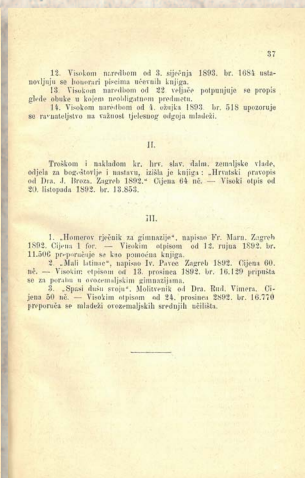
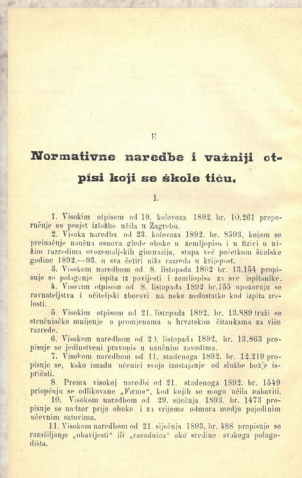
1891. podignuta je zgrada željezničkoga kolodvora.

1891. prva velika umjetnička izložba (Filodramatica)

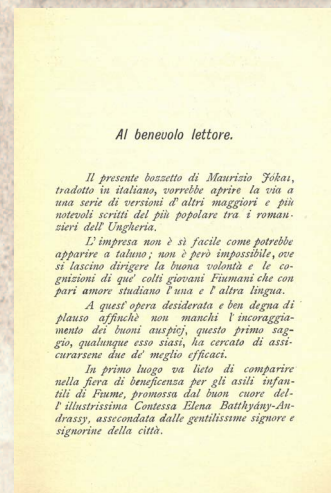
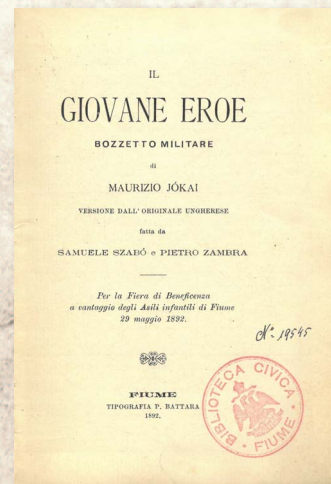
1896. dovršena izgradnja gradskoga vodovoda i nove Guvernerove palače.

1899. Rijekom prometuje električni tramvaj.

1900. Frano Supilo pokreće Novi list.

- Izvješće Kr. velike gimnazije u Rieci (Fiume) koncem školske godine 1890./91., U Rieci, 1891.
- Izvješće Kr. velike gimnazije u Rieci (Fiume) koncem školske godine 1891./92., Na Sušaku, 1892.
- Magyar Tengerészeti Évkönyv / Annuario Marittimo Ungherese, Fiume, 1891.
- Mór Jókai, Il giovane eroe: bozzetto militare, prijevod na talijanski, Fiume, 1892.
- Ada Negri, Fatalità, Milano, 1892.
- Otmár Szinnyi, Magyar lobogó alatt az Ádrián, Budapest, 1892.
- Ivan Broz, Hrvatski pravopis, Zagreb, 1892.
- Rudolf Strohal, Hrvatska slovnica, Bjelovar, 1893.
- Giuseppe Berghoffer, Contributi allo studio del dialetto fiumano, Fiume, 1894.
- Jenő Szabó, Baross Gábor rendszere és művei. (I.), Budapesti Szemle, 209; (II.), 210, Budapest, 1894.
- Josip Kozarac, Tena, Zagreb, 1894.
- Rudolf Strohal, Osobine današnjega riječkog narječja, Rad JAZU, 1895.
- Ivan Milčetić, Čakavština kvarnerskih otoka, Rad JAZU, 1895.
- Janko Leskovar, Propali dvori, Zagreb, 1896.
- Marija Jurić Zagorka, *objavljen prvi članak*, Obzor, 1896.
- Jagoda Truhelka, Naša djeca: pripovijetka za mlade djevojke, Zagreb, 1896.
- Erminia Cassio-Bure, Saggio di declamazione e canto delle scuole civiche femminil, Vita fiumana, 1897.
- Silvije Strahimir Kranjčević, Moj dom, Vienac, 1897.
- Grazia Deledda, La via del male, Torino, 1897.
- Imre Donáth, Grammatica ungherese e libro di lettura, Fiume, 1898.
- Sándor Kőrösi, Grammatica teorico-pratica della lingua ungherese scritta ad uso delle scuole e dello studio privato, Fiume, 1898.
- Italo Svevo, Senilità, Trieste, 1898.
- Vjenceslav Novak, Posljednji Stipančiči, Zagreb, 1899.
- Mirko Divković, Hrvatska sintaksa, Zagreb, 1899.
- Tomo Maretić, Gramatika i stilistika hrvatskoga ili srpskoga jezika, Zagreb, 1899.

DOMORODNI GLASI

I DUE FOSCARI

NEVEN

Razdava se sva-
ke subote. Ciena
mu je 4 for. za
domaće, za vanj-
ske 5 f. poštom;
za pol god. po-
lovica.

Učitelji (normal-
skih i početnih u-
čiona) i svi uče-
nici plaćaju samo
3 for. poštom za
cijelu godinu.

Tragedia lirica

IN TRE ATTI

DI

ZABAVAN, POUČAN I ZNANSTVEN LIST. **F. M. PIAVE**

Izdava ga narodna čitaonica Riečka.

posta in musica da Giuseppe Verdi.

Uredjuju Dr. Josip Vranjicanji Dobrinović i Prof. Vinko Pacel.

Da rappresentarsi

Br. 1.

Na Rieci 3. travnja 1858.

VII. godina

NEL CIVICO TEATRO DI FIUME

PROGLAS.

NELLA PRIMAVERA

1848.

GIOVANE EROE

BOZZETTO MILITARE

MAURIZIO JOKAI

VERSIONE DALL' ORIGINALE UNGHERESE

fatta da

SAMUELE SZABÓ e PIETRO ZAMBRA

FIUME

reg. gov. dei fratelli Karletzky

Per la Fiera di Beneficenza

a vantaggio degli Asili infantili di Fiume

29 maggio 1892.

Radi sedamdeset i sedam uzroka ne razturismo proglasa o Nevenu u sviet, nego ga evo u prvomu broju; za to se i ne nadasmo predplatnikom do sada. S toga šaljemo Neven mnogim ne znajući, hoće li ga prihvatiti, jer možda kad mudrovati i na govarati Vas, p. n. gospodaru da predplatite, nego Vam velimo samo ovolicahno:

Evo Vam Nevena na dan, jer mislimo, da je on vrstan prema Vami (i da će biti vrstan i teksta). Vi vrstan držati ga; a da tu baš pretjera, jer mislimo, da je on vrstan, sudi Vam ono 5 f. koji su mu ciena za cijelu godinu (a polovica za pol godine); biva od prilike ne punih šest kr. na tjedan.

Učitelji (norm. i seoski) i svi učenici dobijaju ga u pol cienne t. j. 2 f. za Neven a 1 f. za poštu, id. dakle 3 f. na godinu. -

A oni predplatnici (ali ne predbrojnici) što od tuzjskog Nevena imaju pravo na III. i IV. svezak dobijet će ovaj Neven bezplatno za ova dva svezka; tako ugovorismo sa prijašnjim izvadateljem; nu sile tuj nejma nikakve.

Hvala svim onim koji porjerovaše, i bez proglasa predplatitviši; hvala i onim, koji kao porjerovaše predbrojivši, a hvala i ovim koji nisu nakanili ni jedno ni drugo, nego ih tobože si-
limo; ovo ne vredjaj nikoga, jer mislimo, da dokani pomagati sa šest kr. na tjedan naš jedinac Neven; evo meke i dokazu:

1) Neven će po svojoj trojoj namjeni zabave, pouke i znan-